

BÁNYAMUNKÁS

A BÁNYA-, ENERGIA- ÉS IPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA - ALAPÍTVÁ 1913-BAN



131 ÉVES A „JÓ SZERENCSET!” KÖSZÖNTÉS

Emlékkülés Várpalatán

A Bánya-, Energia-és Ipari Dolgozók Szakszervezete, a Magyar Bányászati Szövetség és az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület a „Jó szerencsét!” köszöntés elfogadásának 131. évfordulója alkalmából emlékkülést tartott 2025. április 8-án. Az eseménynek a történelmi jelentőségű Thury-vár adott otthont Várpalatán, amely méltó helyszíne volt a bányász közösség összetartozását és múltját idéző rendezvénynek.

Nyitányként Pintér Marcsi kollégánk köszöntő szavait követően egy igazán különleges zenei produkciót hallgathattunk meg: A kiváló zongorista, Péch Lóránt József ugyanis a 19. század legjelentősebb bányamérnökének, Péch Antalnak a leszármazottja, akinek a javaslatára fogadta el 1894. április 7-én, Selmecbányán a „Jó szerencsét!” köszöntést az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület választmánya.

A kulturális program után Horváth Viktor, az Energiaügyi Minisztérium energiaátmenetért felelős helyettes államtitkára beszélt az energiapolitika aktuális kérdéseiről. Kiemelte: arra a tudásra, tapasztalatra és szakma szeretetre, amit a bányászok képviselnek, talán minden eddiginél nagyobb szükség van napjainkban.

A résztvevők a gróf Sztáray Antal Bányászattörténeti Gyűjtemény előcsarnokába vonultak át, ahol Boros Dénes ünnepi beszédét követően elhelyezték a tisztelet koszorúit a balesetben elhunyt bányásztestvérek emléktáblájánál, majd az emlékkülés Telekes Gábor BDSZ elnök szavaival zárult. Külön köszönet mindenkinnek, aki bányász, kohász, erdész egyenruhában tisztelte meg a rendezvényt!

Jó szerencsét!

A rendezvény képgalériája honlapunkon a banyasz.hu-n, valamint facebook oldalunkon látható.



Az immár több éves hagyománynak megfelelően Balatongyörök adott otthont 2025. május 21-23. között a Bánya-, Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezete országos titkári értekezletének, amelyen a több mint 100 résztvevő nagyon érdekes szakmai beszámolókból és előadásokból tájékozódott. A jelenlegi helyzetről, a jövő közös alakításáról tagozati üléseken beszéltek.

Mindezekről az 5. oldalon írtunk részletesebben.

A PARAJDI SÓBÁNYA KATASZTRÓFÁJA

Egy közösség harca a természet erejével szemben

A parajdi sóbánya évszázadok óta nem csupán gazdasági motorja a Székelyföldnek, hanem szimbóluma is az emberi kitartásnak, a közösségi erőnek és a hagyományoknak. A 2025 májusában bekövetkezett természeti katasztrófa – melynek során a bánya teljesen megtelt vízzel, és mára működésképtelenné vált – nemcsak a föld alatti infrastruktúrát rombolta le, hanem sokak életének alapjait is megrendítette. Megpróbáltuk összefoglalni, időrendi sorrendben bemutatni a tragédia eseményeit, telefonon beszélgettünk Moldován Lászlóval, a Sóvidék Turisztikai Egyesület elnökével, valamint a BDSZ Szolidaritási Nyilatkozata is olvasható a 3. oldalon.



Fotó: Papajcsik Péter / Index

NE ENGEDJÜK, HOGY KIHÚZZÁK A SZŐNYEGET A KÖNNYŰIPAR ALÓL!

Első öltés – helyzetkép, ahogy iparágunk tényleg kinéz

2021-ben, a pandémia sűrűjében már kimondtuk: a kreatív és textilágazatban a „semmitől jön a maszk, de munka alig” effekt állandósult. Az akkori kongresszusi vezércikkben világosan láttattuk, hogy a leálló megrendelések = tömeges leépítés, miközben az állami mentőcsomagokról senki sem kérdezte a szakmát. Ugyanitt fogalmaztuk meg: **összefogás vagy elszegényedés – középút nincs.**

2024 márciusában, amikor már a zöld átmenet és a robotizáció csúcsra pörgött, ugyanaz a tüske maradt a körünk alatt: minimálbéres női munkaerő, tartós fluktuáció, nulla utánpótlás. A Bányamunkásnak adott interjúban elhangzott: „Alacsony bérekkel nem lesz versenyképes a könnyűipar”. A divat- és speciáltermék-piac felé mozdulás az egyik menekülőút – **de csak akkor, ha a dolgozókkal együtt szabjuk a mintát.**

Végül 2024. év végén, a BDSZ XXXVII. Kongresszusán is elmondtam: A koronavírus, a háború okozta gazdasági nehézségek különösen érintették az ágazatunkat, de az innováció adja a kapaszkodót. A stratégiai irány immár papíron is ott áll: okos textiliák, Ipar 4.0, körforgásos gazdaság, duális képzés – mindez a 2024-29-es időszak kulcsa.

Nincs mit szépitni: a magyar könnyűipar ma padlón fekszik, és a kilátástalan jövőképp legalább akkora, mint egy túlméretes szabászati asztal. A szektorunkra ráragadt a minimálbér bélyege (a dolgozók döntő többsége nő), miközben a robotizáció már a bejáratú forgóján kopogtat. **Ha most nem fogunk össze, és nem állnak ki egységben, közösen az alágazatok, akkor egy-két varrat, és végleg szétszakad a textil.**

A **feketelista – negatív példák, amikre senki sem lehet büszke:**

Cég	Város	Mi történt?	Ki fizette meg az árát?
Mez-Crafts Hungary Kft.	Nagyatád	250 fős üzem csődbe gurult, hónapokig bér nélkül.	200+ elbocsátott munkás, éljen a „gazdasági sivatag” közepén.
Merylla Kft.	Vásárosnamény	Másodjára csapott le a felszámolás; járulékok, bér, bejelentés – mind hiánycikk.	43 ruhagyári kolléga, nyugdíjesély nélkül.
Albertfalvi Cérnázó	Budapest	Legnagyobb megrendelő odébbállt, 3 műszak vagy búcsú.	A dolgozók inkább búcsúztak.
Eagle Ottawa Hungary Kft.	Szolnok	Digitalizáció + visszaeső autópár = gyárfejlesztés ember nélkül.	Létszámleépítések, 40 % körüli kapacitás-kihasználtság.
Lorenz Shoe Group Kft.	Martfű	Egy komplett cipő-sor költözött külföldre.	Csapatcsökkenés, bár a minőség maradt.
Glovita Kft.	Győr	Megrendelés-apály, termelés-átszervezés.	Összebb húzott létszám.
Samsonite Hungary Kft.	Szekszárd	Hullámozó termelés, retraining menti, ami menthető.	Munka megvan, mennyiség nincs.

Fény az alagút végén – az igenis létező jó hírek

- Tolnatekt Bt.** – Stabil rendelésállomány, de a szakemberek sorban nyugdíjba vonulnak. Pótlás? Nehézkes a szakképzett munkaerő felvétele, hosszú a betanulási folyamat, kénytelenek vendégmunkásokat is alkalmazni.
- Calida Kft.** – Ugyanaz a lemez: megrendelés oké, szakképzett utánpótlás nulla.
- Unikon Zrt.** – Fejleszt, bővít, csak épp gombostűhegynyi az elérhető munkaerő.

Amit **MOST** kell „megvarrunk”: közös akciótérket kell kidolgoznunk

- Ágazati kollektív szerződés** – Ne papírtigris legyen, hanem vasos garanciacsomag bérekre, munkakörülményekre. Az EU-s minimálbér-irányelv szerint is muszáj (lenne) elérni a 80%-os lefedettséget.
- Munkáltató–munkavállaló kerekasztal** – Ne Zoom-meetingen löjük le a jövőt, üljünk egy asztalhoz, és varrjuk össze az ellentéteket.
- Nők védelme a munkaerő-piacon** – Bértérkép, transzparencia, atipikus munkarend támogatása. Csak így zárhatjuk a bérolót és – a 70 %-ban női ágazatban ez nem extra, hanem alap kellene, hogy legyen.
- Célzott állami és EU-s támogatás** – Az „ipar 4.0” ne lehessen kifogás a humán 0.0-ra. Támogatott technológiaváltás és munkavállalói átképzés párosítva.
- Utánpótlás-program** – A szakoktatás és a duális képzés restartja, mentorprogram a „mester-tanítvány” modellre építve. Kerüljenek gyakorlóhelyek minden szakképző intézmény mögé.
- Közös lobbizás a Divat & Design Ügynökségnél:** A 2030-ig szóló nemzeti divatstratégiába írjuk bele: hazai varrodák nélkül nincs fenntartható „Made in HU” brand.
- Szakszervezeti erődemónstráció: tagszervezés + nyilvánosság:** 2024. márciusában kimondtuk: erősebb ipari koalíció kell, különben „leértékelődnek a szakszervezetek”. Irány a TikTok-műhelyek, Instagram-varrodák – ahol a fiatal munkaerő lóg.

Zárószál – mit tehetünk mi?

Mint látszik, ezekben az ágazatokban **nagyon nagy szükség lenne segítségre.** Nem lehet tovább halogatni: a **munkavállalók védelme elsődleges feladat!** Ha ma nem állunk ki egységben, holnapra nem marad kiért kiállni.

Közösen kell fellépni a jövő érdekében! Most van itt az idő, hogy a munkáltatók és a munkavállalói képviselők tárgyalóasztalhoz üljenek, és **kidolgozzanak egy összefogó, ágazati kollektív szerződést,** amely tényleg minden szereplőt lefed – nemcsak jogilag, hanem erkölcsileg is.

Kedves Kollégák, a ruhaipari szabásminta, a bőripari varrótű és a szövőgépek között találni kell még lelkesedést, ne hagyjátok, hogy a csend beszéljen helyettetek! A szakszervezet ereje a tagság hangerejéből fakad – minél többen vagyunk, annál kevésbé halkíthatnak le bennünket!

„A múltat tiszteljük, a jelent megvarrjuk, a jövőt pedig közösen szabjuk.”

Nem engedhetjük meg, hogy mások varrjanak gombot a kabátunkra! Most kell összefogni, hogy legyen egyáltalán kabát, amit viselhetünk. A magyar könnyűipar nem szalon-ruha – strapabíró munkaruhának kell lennie.

Csatlakozz, légy tag, szíj bele! A szövő- és a szabásgépek már működnek – rajtunk múlik, milyen anyag készül, milyen körülményeket harcolunk ki magunknak.

Sulyokné Kruspán Rozália
BDSZ könnyűipari alelnök

INDUSTRIALL EUROPE IV. KONGRESSZUS

tisztújítás – iparpolitikai stratégia – szolidaritás



Több mint 500 küldött és vendég gyűlt össze 2025. június 3-5. között Budapesten, ahol az IndustriAll Europe, Európa egyik legnagyobb ágazati szakszervezeti szövetsége megtartotta negyedik kongresszusát. Az esemény központi üzenete – „Rebuilding with a Just Transition” – világos állásfoglalás volt amellett, hogy a zöld és digitális átmenetnek nem lehet vesztese a munkavállaló.

A Kongresszusi Központban a rendezvény házigazdái a magyar tagszakszervezetek voltak: Bányá-, Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezete (BDSZ), Egyesült Villamosenergia-ipari Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége (EVSZ), Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokonszakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége (VDSZ), MOL Bányász Szakszervezet, és a Vasas Szakszervezeti Szövetség, akik nevében dr. Balogh Livia és Székely Tamás köszöntötte a résztvevőket. A BDSZ szakszervezeti tagjait Telekes Gábor, Sulyokné Kruspán Rozália, Szabó Tibor, Beóthy-Fehér Szabolcs és Torma Lajos képviselte, valamint az IndustriAll IV. Kongresszus első napjának szünetében a résztvevőket a Bányász Kultúráért Alapítvány Fúvósenekara kápráztatta el játékával.

Az IndustriAll Europe mintegy 200 tagszervezete révén 39 országban több mint 7 millió ipari munkavállalót képvisel az energia-, bányá-, acél-, autó-, gépipar, textil- és vegyipar területén. A kongresszus célja a 2020–2025 közötti időszak értékelése, a következő ciklus politikájának meghatározása és vezetőségének megválasztása volt. A kétnapos esemény során a küldöttek a szociális igazságságosságot, az ipari átalakulást, valamint a munkavállalói jogok megerősítésének kérdéseit vitatták meg. A középpontban az a törekvés állt, hogy a klímaváltozás és a digitalizáció ne járjon a munkahelyek leépítésével, hanem új lehetőségeket teremtsen – ehhez azonban aktív szakszervezeti részvétel, kollektív alku és a munkavállalók bevonása szükséges.

126 ipari szakszervezet vezetői megerősítették elkötelezettségüket a munkavállalók jogainak védelmére, a rugalmas iparágak újjáépítésére és a demokratikus értékek melletti kiállás iránt az Európa-szerte egyre növekvő nyomás alatt. Nem véletlen, hogy Budapestet választották a kongresszus helyszínéül. Megnyitó beszédében Michael Vassiliadis, az IndustriAll Europe elnöke hangsúlyozta a helyszín szimbolikus jelentőségét. „Azzal, hogy itt vagyunk, szolidaritást vállalunk a magyar szakszervezeti tagokkal, akikre egy agresszív szakszervezetellenes kormány nyomása nehezedik” – mondta.

Stratégia az igazságos átmenethez

Az IndustriAll Europe elsősorban támogatással elfogadott, új stratégiai programja irányította az ipari munkavállalók képviseletében a következő öt évre. A 2025–2029-es ciklusra elfogadott dokumentum középpontjában a szolidaritás és béke, az igazságos átmenet, a kollektív jogok megerősítése és a szakszervezeti erő növelése áll. A cél: egy fenntartható, szociálisan igazságos és versenyképes európai ipar kialakítása.

A stratégia első pillére a zöld és digitális átmenet munkavállalóbarát megvalósítása. A szövetség szerint a klímavédelem és technológiai fejlődés nem járhat tömeges leépítésekkel – az átmenetnek „igazságosnak” kell lennie. Ehhez megfelelő átképzési programokra, szociális védőhálóra és a dolgozók bevonására van szükség.

A stratégia kiemelten kezeli a kollektív szerződések megerősítését, valamint a szociális párbeszéd kiterjesztését uniós és nemzeti szinteken is. Cél, hogy a szakszervezetek ne csak jelen legyenek a munkahelyeken, hanem döntéshozó szerepük is megerősödjön, különösen a vállalatok átalakulási folyamataiban. Az IndustriAll célja egy erősebb, jól szervezett szakszervezeti hálózat kiépítése. Ennek része a tagtoborzás, a fiatalok és nők aktívabb bevonása, valamint a kelet-közép-európai

szakszervezetek támogatása. A stratégia külön fejezetet szentel a szervezetség növelésének – ezt kulcsfontosságúnak tartja az érdekvédelem hatékonysága szempontjából. A dokumentum hangsúlyt fektet a globális felelősségvállalásra is. Támogatja a nemzetközi munkajogi normákat (ILO), fellép a munkavállalók kizsákmányolása ellen a globális ellátási láncokban.

A stratégia nem csupán elvi célokat, hanem konkrét tevékenységi területeket is kijelöl, a végrehajtása a tagszervezetek aktív részvételével történik, rendszeres visszacsatolás és értékelés mellett.

Vezetőválasztások: folytatódik a meglévő irányvonal

Az IndustriAll European Trade Union 4. kongresszusa megválasztotta a szervezet vezetését a 2025–2029-es mandátumidőszakra. A kongresszus Judith Kirtton-Darlingot választotta főtitkárnak, Isabelle Barthes főtitkárhelyettesnek, Michael Vassiliadist pedig az IndustriAll Europe elnökének. A csapatot a leadott szavazatok 98%-ával választották meg. Judith Kirtton-Darling 2024 februárjában lett az IndustriAll Europe főtitkára, Luc Triangle utódjaként. Isabelle Barthes 2021 júliusában az IndustriAll Europe 3. kongresszusán választották főtitkárhelyettesé. Michael Vassiliadis 2012 óta tölti be az IndustriAll Europe választott elnöki posztját. Most mindhármat megerősítette pozíciójában a kongresszus.

Michael Vassiliadis elmondta:

„A jelenlegi válságban kulcsfontosságú, hogy az európai szakszervezeti mozgalom egységes legyen, hálózatokat építsen és világos álláspontot képviseljen. Együttessen felelősséget vállalunk kontinensünk több millió munkavállalójáért. Mi vagyunk a demokrácián, a jóléten és a jó ipari munkán alapuló európai jövő mozgatórugói.”

„Munkánk fontossága itt, Budapesten nyilvánvaló – egy olyan helyen, ahol a szabadság és a demokrácia nyomás alatt áll. Ez egy olyan fejemény, amelyet Európa más részein is látunk – és amely ellen határozottan küzdünk kell. Válaszunk egyértelmű: egységesek, bátrak és erősek maradunk. Együtt tagjaink – és demokráciánk – védőereje vagyunk.”

Európai és nemzetközi támogatás

Az esemény rangját emelte, hogy videóüzenetben köszöntötte a kongresszust Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke, aki hangsúlyozta a szociális dimenzió megerősítésének fontosságát az európai gazdaságpolitikában. Nicolas Schmit, az Európai Bizottság foglalkoztatásért és szociális jogokért felelős biztosa személyesen is felszólalt, támogatását fejezve ki a szakszervezeti mozgalom mellett.

Határozatok és szolidaritás

A résztvevők számos határozatot fogadtak el, köztük az igazságos átmenet elveinek gyakorlati megvalósításáról, a fiatalok és nők szakszervezeti részvételének növeléséről, valamint a nemzetközi szolidaritás melletti elköteleződésről, amelynek erőteljes kifejezéséeként a Kongresszus sürgősségi indítványt fogadott el Gázával kapcsolatban is, elítélve a folyamatos erőszakot, és sürgetve az EU-t és tagállamait, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a háború befejezése, a túsok szabadon bocsátása, valamint az igazságos béke és a kétállami megoldás felé törekedjenek. Miközben Európa és a világ mélyreható változásokon megy keresztül, az IndustriAll Europe üzenete Budapestről egyértelmű volt:

A munkavállalók csak összefogással biztosíthatják a tisztességes, demokratikus és erős ipari jövőt.

Sürgősségi indítvány elfogadása:

A szakszervezetek kiállnak az alapvető demokratikus jogok és elvek mellett.

A kongresszus résztvevői kifejezték elkötelezettségüket a demokrácia és a társadalmi párbeszéd iránt: „Szolidaritást vállalunk és támogatjuk tagszervezeteinket minden országban,

- ahol az alapvető polgári jogokat, például a gyűlekezési és egyesülési szabadságot megsértik,
- ahol a munkavállalók jogait korlátozzák,
- ahol a szakszervezetek működését megnehezítik vagy akár ellehetetlenítik, akár a versenyszférában, akár az állami szektorban.

Ezek a kijelentések különösen érvényesek Magyarországra, a kongresszusunk házigazdájára, ahol a kormányzati intézkedések az elmúlt években jelentősen gyengítették a munkavállalók érdekképviseleti pozícióit. Az országban az egyik legmunkáltatóbarátabb munkatörvénykönyv van, a sztrájk törvény, amely megnehezíti vagy lehetetlenné teszi a sztrájkokat, és gyakorlatilag nincsenek érdemi szankciók a munkáltatói jogsértésekre, így fokozva a munkahelyi megfélemlítést.

Magyarországon a kormányzat szándékos szociális párbeszéd lebontása – országos, ágazati és vállalati szinten – a kollektív szerződések számának csökkenéséhez és az egyoldalú munkáltatói döntések számának növekedéséhez vezetett.

Egyre gyakrabban szembesülünk a következőkkel:

- szakszervezeti tisztségviselők jogellenes elbocsátása
- szakszervezeti kezdeményezések figyelmen kívül hagyása
- a munkahelyi esélyegyenlőség megsértése

Az IndustriAll Europe tagszervezetei egységesen állnak a magyar szakszervezetekkel, és követelik:

- a sztrájk- és gyűlekezési jog helyreállítását,
- a civil szervezetekkel szembeni fenyegetések megszüntetését,
- az érdekegyeztetési rendszer érdemi átalakítását és működtetését,
- hogy a munkáltatók teljes mértékben tartsák tiszteletben a munkavállalók szervezkedési jogát.”



Mozgalmi megújulás a jövőért

A kongresszus végeredményeként egy egységes és stratégiailag felkészült IndustriAll Europe áll a következő évek kihívásai előtt. Szakszervezetként emlékeznünk kell arra, hogy a szolidaritás az erőnk. A munkavállalókat egy ipari jövőért egyesítjük.

A BDSZ-t képviselő résztvevőként a kongresszus megerősített minket abban, hogy csak együtt, szolidaritással, szervezettel és nemzetközi együttműködéssel lehet választ adni az ipari átalakulás kihívásaira.

BDSZ

források: IndustriAll / Szabó Tibor / Tóth Andrea



PARAJD - A SÓBÁNYA KATASZTRÓFÁJÁNAK KRÓNIKÁJA

Egy közösség szíve a víz alatt

Nehéz szívvel, mégis kötelességtudattal fogalmazzuk meg gondolatainkat a parajdi sóbányát sújtó természeti katasztrófa kapcsán. Egy olyan munkahely, amely generációkon át jelentette a megélhetést, biztonságot, büszkeséget, most néhány nap leforgása alatt a természet erejének áldozatává vált. Jómagam (a szerk.) 2009-ben jártam először a parajdi sóbányában. A föld alatti világ csendje, a só illata és a hatalmas csarnokok méltósága mélyen megérintett. Akkor még nem sejtettem, hogy ez a hely egyszer nemcsak a gyógyulás, hanem a gyász szimbólumává is válik.

A parajdi sóbánya évszázadok óta nem csupán gazdasági motorja a Székelyföldnek, hanem szimbóluma is az emberi kitartásnak, a közösségi erőnek és a hagyományoknak. A 2025. májusában bekövetkezett természeti katasztrófa – melynek során a bánya teljesen megtelt vízzel, és mára működésképtelenné vált – nemcsak a föld alatti infrastruktúrát rombolta le, hanem sokak életének alapjait is megrendítette. Ez nem csupán egy munkahely elvesztése. Ez egy közösség történelmének megtörése, egy régió gazdasági és társadalmi biztonságának megingása.

Geológiai háttér: Mi történt valójában a föld alatt?

A parajdi sótelep egy ús. „sódíapir” képződmény, vagyis egy hatalmas, a felszín felé nyomuló sótest, amely közel 20-22 millió éves. Az itt kitermelt só évezredek óta létfontosságú volt – nemcsak a helyieknek, hanem Erdély egészének. A bánya hatalmas, templomszerű üregeit könnyen lehetett járatokká alakítani.

A legnagyobb veszély mindig is a víz volt. A só oldódik, és ha nagy mennyiségű víz áramlik be a rendszerbe, az üregek falai megadják magukat. Ez történt most is. A jelenlegi becslések szerint több mint 10 millió köbméter víz ömlött be, teljes szinteket árasztva el. A víz olyan nyomást gyakorol a bányatérre, hogy az folyamatosan roskad befelé. A szakemberek jelenleg is dolgoznak a helyzet stabilizálásán, de biztos prognózist még senki sem tud mondani.

A remény most abban van, hogy egy alsóbb, kisebb szint megmenthető lesz turisztikai hasznosításra. De ez még csak vágy, nem terv. A bányászok a végsőig dolgoznak, a közösség pedig nem adja fel. Az események minden nap hoznak valami megoldandó feladatot, a föld mozgásban, a sós víz utat tör magának. Ami állandó, az a remény és az összefogás.

A katasztrófa krónikája – időrendben

2023. május: Figyelmeztető előzmény: Korábbi kisebb vízbetörés történik a sóbányában, amely már ekkor jelzi a szerkezet sérülékenységét. A helyi dolgozók és szakemberek aggodalmukat fejezik ki, de nem történik rendszer-szintű megelőző beavatkozás.

2025. május 6.: Szűkszavú értesítésben közölte a parajdi sóbánya vezetősége, hogy: átmenetileg lezárták a látogatók előtt a létesítményt. Később kiderült az ok is: vízvárgás.

2025. május 8-án a parajdi vészhelyzeti bizottság (CLSU) 15 napra helyi szintű veszélyhelyzetet hirdetett a parajdi sóbányában történt vízvárgások miatt.

2025. május 9.: az Országos Sóipari Társaság (Salrom) bejelentette, hogy a turisták és a dolgozók biztonsága érdekében leállították a termelést a parajdi sóbányában. Több védőmunkálatot is elrendeltek, de a Korond-patakból szivárgó víz ellenőrizhetetlenné vált.

A hatóságok sürgősségi eljárással kibocsátottak minden engedélyt, amelyek lehetővé teszik, hogy mielőbb elkezdjék az építkezést az érintett területen.

2025. május 10.: A sóbánya megmentése érdekében a vízügyi hatóságok elárassztják az alsósófalvi rétet. Több mint 150-en – nagyon sokan önkéntesként – dolgoznak a Korond-patak elterelésén homokzsákok pakolásával.

2025. május 11.: Nyágrus László parajdi polgármester bejelenti, hogy betonozással akadályozni meg a víz beszivárgását. A Korond-patakból származó víz egyre nagyobb mennyiségben áramlik a bányába, veszélyeztetve annak működését és szerkezetét.

2025. május 12.: Úgy tűnik, mérséklődött a probléma, a víz 80 százalékát sikerült elterelni. A helyszínen egy új vízvezető ágot is kialakítottak. A vízügyi szakemberek fóliával bélelték ki az új medret, és betömtek azokat a lyukakat is, ahol korábban a bányába beszivárgott a víz.

2025. május 24–26: Többnapos esőzés: A térségben intenzív csapadék hull, a talaj telítődik, a Korond-patak vízhozama egyre emelkedik.

2025. május 27.: A Korond-patak a heves esőzések hatására kilépett medréből, vízhozama 60 köbméter/másodpercre nőtt – százszorosa az átlagos értéknek. A patak elmos egy korábban kiépített védőfóliát, és a víz elkezd beszivárogni a bánya szerkezetébe.

2025. május 28.: A víz eléri a bánya főbejáratát és akadálytalanul ömlik a tárnákba. A szivattyúk nem bírják a terhelést, a vízvezető rendszer csődöt mond. A legalsó bányaszintek elárasztódnak.

2025. május 29.: A Salrom Rt. (a bánya üzemeltetője) vezetése leállította a sókitermelést, és evakuálta a bányában dolgozókat. Sebestyén József, a Salrom fejlesztési igazgatója megerősítette: „A kár óriási, a teljes alsó szint víz alatt van. Ha a felső szintek is beomlanak, a bánya örökre elveszhet.”

2025. május 30–31.: Felszíni repedések és beomlások
A bánya fölötti területeken felszíni mozgások, repedések és kisebb kráterek jelennek meg.

2025. június 1.: Felszíni süllyedések és új kráterek jelentek meg a bánya fölött. A Hargita megyei vészhelyzeti bizottság kitélepítette a közeli házakat, panziókat. Újabb veszélyforrások – mint például az ivóvíz szennyeződése – is megjelentek.

2025. június 2.: Ivóvízszennyezés
A víz sótartalma megemelkedik a Kis-Küküllőben, amely több tízezer ember ivóvízellátását biztosítja. Maros megyei hatóságok riasztást adnak ki – a csapvíz fogyasztásra nem alkalmas.

2025. június 3.: Korond-patak elterelésének kezdete. A víz további bejutásának megakadályozására elkezdik lefektetni a DN2000-es átmérőjű csöveket egy stabilabb területen. Nagy a beszakadásveszély, a geológusok szerint a víz által oldott üregek nyomán nagyarányú omlás vagy árhullám is bekövetkezhet. A kitélepítési zónát kiterjesztik.

2025. június 4.: Több tízmillió m³ víz a föld alatt
A geológusok becslései szerint a víz mennyisége elérheti a 10–20 millió köbmétert is. A víz tovább oldja a sót, a belső szerkezetek instabillá válnak. A bányarendszer egyes részei teljesen összeomlottak.



SZOLIDARITÁSI NYILATKOZAT

a parajdi sóbánya
dolgozói mellett

A BDSZ – a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete – mély együttérzéssel és szolidaritással fordul a parajdi sóbánya dolgozói, családtagjaik és a helyi közösség felé.

A sóbánya vízbetörés következtében történt leállása nem csupán egy ipari katasztrófa – sokkal több annál. Ez a bánya évszázadok óta adott munkát, méltóságot és megélhetést a helyieknek. Ma azonban nemcsak egy munkahely szűnt meg, hanem egy közösség szíve sérült meg – egy olyan hely, ahol a föld alatti munka generációkon átívelő hagyomány, összetartás és büszkeség volt.

A bányászat nem pusztán szakma – hivatás. Tudjuk, mit jelent nap mint nap lemenni a mélybe, tudjuk, milyen érzés, amikor a jövő egyik napról a másikra bizonytalanná válik. A Márkushegyi bánya bezárása óta mi magunk is megtapasztaltuk, milyen, amikor a bányász közösséget eléri a csend, és a gépek némasága mögött emberi sorsok törnek meg. De tudjuk azt is, hogy a bányászszív nem adja fel. Ez a közösség újra és újra képes talpra állni – csak támogatásra, odafigyelésre és összefogásra van szüksége.

Ezért arra kérünk mindenkit – döntéshozót, szervezetet, állampolgárt –, hogy figyeljen Parajdra. Segítsük együtt azokat, akik most a legnehezebb napjaikat élik. Hisszük, hogy ebből a mélységből is fel lehet emelkedni – ha van, aki kezdet nyújt.

A BDSZ minden tagja nevében mondjuk: Veletek vagyunk. Osztozunk a fájdalomban, és támogatjuk a törekvéseket, amelyek a helyreállítást és az újrakezdést szolgálják.

Jó szerencsét!

BDSZ – Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete

„Mintha a gyökereit, a dédszüleit veszítette volna el az ember”

Beszélgetés Moldován Lászlóval a parajdi sóbánya tragédiája után

Parajd – egy székely település, amely évszázadok óta együtt él a föld mélyének kincsével: a sóval. A sóbánya nemcsak a helyiek megélhetését biztosította, hanem közösségi, spirituális tér is volt. Itt tartották a bérmlásokat, itt dolgozott több generációnyi családtag, a turisták pedig évről évre visszatértek, hogy megcsodálják a föld alatti világ lenyűgöző monumentalitását. Most azonban minden megváltozott.

A parajdi sóbánya beomlott, az üregeket elöntötte a víz. A kár felmérhetetlen – nemcsak gazdasági, de lelki értelemben is.

A Bányamunkás főszerkesztője június első napjaiban **Moldován Lászlót, a Sóvidék-Hegyalja Turisztikai Egyesület elnökét** kérdezte arról, hogyan éli meg ezeket a napokat, és miben bízhat a közösség.

Hogyan vagytok most ott Parajdon, személy szerint Te, a családdod, a közösség?

Moldován László: Nehéz ezt jól megfogalmazni... hol jobban, hol rosszabbul. Aki itt él, az most egy olyan állapotot él át, amit nem lehet szavakkal visszaadni. Panziósként, bányász családból származóként, háromgyermekes apaként... olyan, mintha az ember a gyökereit veszítette volna el. A sóbánya nemcsak a munkahelyeinket jelentette, hanem az identitásunk része is volt. Én magam a bánya kápolnájában bérmlákoztam. Egy emberként élünk át egyfajta érzékenyülést, kilátástalanságot..., de ugyanakkor mérhetetlen összefogást is. Most tényleg mindenki mindenkiért van.

Azt mondtad, a sóbánya olyan volt, mint egy élő test... Mit jelentett neked személyesen ez a tér?

Moldován László: Sokszor jártam ott, de igazán 2020-ban értettem meg a jelentőségét. Akkor lehetőségem volt végig járni minden bányaureget – s akkor éreztem először, mintha egy élő test gyomrában járnék. Megható volt. Minden egyes kanyar, minden vészkijárat, minden faragott kápolna úgy hatott rám, mintha valaki vagy valami élne ott. Nem vagyok bányász, de a testvérem és több családtagom igen. Azóta másként néztem a bánya mélyére.

Most mindezt elvitte a víz. Tudni lehet bármit a jövőről?

Moldován László: Csak a Jóisten tudja. Az egyik bányagába több mint 10 millió köbméter víz ömlött. A falak áznak, morzsolódnak, a szakértők dolgoznak, de senki nem tud biztosat mondani. Van ugyan egy kicsi szint, amit talán meg lehetne menteni turisztikai célra – de ez most még csak feltételezés. Addig is a bányászok éjjel-nappal dolgoznak, kimerülésig, pedig csak év végéig kaptak fizetési ígéretet.



Mit lehet ilyenkor tenni? Miből merít a közösség erőt?

Moldován László: Imádkozunk. Zarándoklatot szervezünk pünkösdre, ahogy mindig. Ez is megtart minket. A közösség elképesztő módon összezárt. Amikor jött a vészriasztás – igen, SMS-ben kaptuk meg, ami nálunk megszokott, de eddig csak medvék miatt kaptunk ilyet – az emberek nem estek pánikba. Fogtuk a zsákokat és délutántól éjfélig zsákolunk. Jött, aki tudott, jöttek a turisták is segíteni. Ez egy ilyen falu.

Mit tehet most az, aki nem ott él, de segítene?

Moldován László: A legnagyobb segítség most az, ha nem hagynak magunkra bennünket. Ha eljönnek ide, ha meglátogatják a környék látnivalóit – mert a Sóvidék nem csak a bánya. Erdők, kirándulóhelyek, sódomb, wellness, hagyomány, vendégszeretet. És persze: van egy bankszámlaszámunk is, amit a Sóvidék Turisztikai Egyesület hozott létre. Oda várjuk az adományokat. Később pontosan meg fogjuk határozni, mire fordítjuk: lesz 5-6 irányelv, amely mentén átlátható módon osztjuk majd el a beérkező összeget. De most még csak gyűjtjük. És köszönjük mindenkinek, aki már most gondolt ránk.

Végül egy személyes kérdés: Te miből merítesz erőt mostanában?

Moldován László: Abból, hogy itt nem lehet feladni. Abból, hogy a gyerekeim itt nőnek fel. Abból, hogy ez a közösség együtt akar élni és dolgozni tovább. És abból, hogy még mindig jönnek turisták, akik azt kérdezik: „Hogy tudunk segíteni?”

És talán legfőképp abból, hogy tudom: nincs egyedül a parajdi közösség. Mögöttünk vagytok ti is – barátok, testvértelepülések, turisták, ismerősök, közösségek, akik visszajönnének, ha lehet.

A BDSZ nevében megrendülten fejezzük ki együttérzésünket Parajd lakói, a sóbánya dolgozói és családtagjaik felé. A küzdelmet, amit most vívtok, mi is érezzük – hiszen mi is tudjuk, mit jelent, amikor egy bánya bezár, amikor egy egész közösség alapjai remegnek meg. De tudjuk azt is, milyen erő rejlik az összefogásban.

Parajd – veletek vagyunk. És veletek maradunk.

forrás: internet

TAT/BDSZ.



Szakszervezeti párbeszéd egy stabil munkahelyen – BDSZ látogatás a Tolnatextnél

Kevés olyan vállalat van ma Magyarországon, amely úgy őrzi a múltat, mint a Tolnatext – és közben pontosan tudja, hol van a helye Európa textiliparában. A májusi BDSZ-látogatás során nemcsak egy korszerű üzemben jártunk, hanem egy élő, lélegző közösségben, ahol a szakszervezet jelenléte nemcsak látható, hanem érezhető is volt – és amelynek tapasztalatait e sorok írójaként magam is személyesen élhettem át.

Az ügyvezetővel és az alapszervezettel történő egyeztetésre, kölcsönös bemutatkozásra a BDSZ részéről Telekes Gábor elnök, Sulyokné Kruspán Rozália könnyűipari alelnök, valamint Beóthy-Fehér Szabolcs, a BDSZ jogtanácsosa és a Bányamunkás főszerkesztője érkezett a Tolnatext Bt. tolnai bázisára. Az ügyvezető igazgató fogadta a Bány-Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezetének vezetőit és képviselőit, részletes tájékoztatást adva a cég történetéről, működéséről és jövőképeiről.



Horváth Róbert ügyvezető elmondta, hogy a Tolnatext jelenleg 245–247 főt foglalkoztat, köztük 16 vietnámi vendégmunkást – beilleszkedésük példaértékű. Az üzem háromműszakos munkarendben működik, az éves gyártási kapacitás eléri a 46–48 millió négyzetmétert.

A termékskála közel 380 féle technikai textiliát ölel fel, amelyek zömében exportra készülnek. A vállalat értékesítésének több mint 90%-a Magyarország határain kívül valósul meg, de a hazai piacot is fontosnak tartják.

A világgpiaci verseny azonban kiélezett. Az EU-n kívüli gyártókkal szemben mintegy 20–25%-os árhátrány tapasztalható. A Tolnatext mégis meg tudta őrizni piaci pozícióját – köszönhetően a folyamatos technológiai fejlesztéseknek, a stabil tulajdonosi háttérnek és a megbízható dolgozói gárdának. A vállalat vezetése nem törekszik növekedésre minden áron, a létszám évek óta stabil – inkább a minőséget és a megtartó közösséget helyezik előtérbe.



A Tolnatext biztos munkahely Tolna megyében, stabil szerkezetű, német családi tulajdonú vállalkozásként.

A találkozó során a BDSZ helyi alapszervezetét Nyulné Antal Anita mutatta be. Elmondta, hogy a kollektív szerződés évek óta biztos keretet ad a munkavállalói jogok védelméhez. A munkáltató és a szakszervezet közötti partneri kapcsolat alakult ki, ahol mindkét fél törekszik a kiegyensúlyozott és reális megállapodásokra. A dolgozók szervezethez a könnyűipar viszonyai között kimagasló, ugyanakkor – mint Anita hangsúlyozta – fontos lenne, hogy még többen csatlakozzanak:

„Minél többen vagyunk, annál nagyobb erőt tudunk képviselni.”

A szakszervezeti tagság nem pusztán formalitás. Valós, mindennapi előnyöket jelent:

- tárgyalási erő és beleszólás a munkakörülmények alakulásába,
- jogsegély és tanácsadás,
- képzési, továbbképzési lehetőségek,
- közösségi rendezvények és országos-, nemzetközi szintű érdekvédelem,
- kedvezményes szolgáltatások a tagkártyával,
- kollektív szerződések, amelyek a jogbiztonságot garantálják.

A látogatás egyik legfontosabb tanulsága, hogy a Tolnatext példája azt mutatja: a hagyományok, a szakértelem és a munkavállalói közösségek együttesen biztosíthatják a sikeres jövőt – még egy olyan kihívásokkal teli ágazatban is, mint a textilipar.

A gyárlátogatás során részletesen megismerhettük a

gyártási folyamatokat, bepillantást nyerhettünk az egyes műhelyek működésébe. A dolgozók szemében ott volt a büszkeség, a szakmai tudás és az elkötelezettség. Ők azok, akik a szövőgépek zajában is tudják: értékes, nemzetközi szinten is elismert munkát végeznek.

A nehézségek azonban kézzelfoghatók. A textilipari szakképzés megszűnt, a helyi utánpótlás hiánya komoly gondokat okoz. Egykor kétéves betanulási időre volt szükség – ma három hónap alatt kell hatékony munkát végezni. A többműszakos munkarend sok fiatal számára elriasztó, ezért a cég és a szakszervezet is egyre nagyobb energiát fordít a dolgozók megtartására, megbecsülésére.

Nyulné Antal Anita záró gondolatai:

„Aki még nem tagok, azoknak üzenem: legyetek részesei ennek a közösségnek! Nem elég, ha csak nézői vagyunk a változásoknak. Aktív szereplővé kell válni. A szakszervezet mi vagyunk – együtt. És csak együtt lehetünk erősek.”

Összegzőként:

A Tolnatext nemcsak textilt gyárt, hanem közösséget is sző. Ez a közösség tartja életben azt az ipart, amely hosszú idő óta meghatározó része a régió gazdaságának. A BDSZ látogatása megerősítette: ahol van szakszervezet, ott van párbeszéd, van jövőkép – és van, amiért érdemes dolgozni.

TAT / BDSZ

fotók forrása: tolnatext.hu, tmkronika.hu, kozterkep.hu, pallericsarnok.hu és TAT/BDSZ



**125 év történet,
szakértelem és
textilipari innováció
Tolnán**

A Tolnatext Bt. jogelődjének gyökerei egészen 1899-ig nyúlnak vissza, amikor a magyar állam – Bezerédj Pál kezdeményezésére – Tolnán selyemfonodát és selyemgyárat alapított. A helyi iparosítás célja az volt, hogy a selyemhernyó-tenyésztés révén megerősödjön a mezőgazdaságból élő lakosság helyzete.

A selyemipar olyan lendületet vett, hogy hamarosan országos jelentőségű ágazattá nőtte ki magát, és Tolna városa a selyemfeldolgozás egyik központjává vált.

A gyár története során számos átalakuláson és tulajdonosváltáson ment keresztül. A 20. század elején már üvegcsöves hernyónevelő, fonó- és szövőüzem működött, majd a 1930-as évektől korszerűsítések és technológiai fejlesztések következtek.

A második világháború után, 1982-ben a Magyar Selyemipari Vállalat keretében tovább bővült a tevékenység, azonban a rendszerváltást követően az iparág súlyos nehézségekkel küzdött. Ennek ellenére a tolnai üzem tovább tudott működni.

A valódi újjászületés 1996-ban következett be, amikor a korábban állami tulajdonú gyárból megalakult a Tolnatext Fonalfeldolgozó és Műszaki Szövőipari Bt., majd később a német Dr. Günther Kast GmbH & Co. KG vált tulajdonossá.

Az irányításban és a napi operatív működésben a magyar menedzsmenté a főszerep, jelenleg Horváth Róbert ügyvezető igazgató vezeti a vállalatot.

A Tolnatext Bt. termékpalalettája mára jelentősen átalakult: a selyem eltűnt, helyét műszaki textiliák, különleges fonalak, műanyag szálak szövetek, filterek és láncraszteres kötött termékek vették át. A vállalat saját fejlesztésű termékeit számos iparágban alkalmazzák, mint például: építőipar, járműipar, mezőgazdaság, egészségügy és technikai textiliák szektora. Exporttevékenysége kiemelkedő, termékeik Európa számos országába, sőt Új-Zélandra és Dubaiba is eljutnak.

Az elmúlt évek legnagyobb fejlesztése egy láncraszteres kötött kelmék gyártására alkalmas új üzemcsarnok felépítése volt, amely 620 cm széles termékek előállítására is képes. A korszerű géppark és az automatizált rendszerek révén a Tolnatext versenyképes szereplője maradt az európai textilpiacnak.

A gyár különlegessége, hogy a teljes feldolgozási lánc – fonás, szövés, kikészítés, konfekcionálás – házon belül történik, így a vevői igényekre rugalmasan és gyorsan tudnak reagálni, akár egyedi csomagolással, logóval ellátott szövetek gyártásával is.

BDSZ a Városligetben – Majális 2025

Méltó megemlékezés és közösségi ünnep



A munka ünnepének hagyományát követve idén is méltó módon emlékeztünk és ünnepeltünk május elsején a Városligetben, Budapesten, a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZEFE) konferenciájának közös rendezvényén. A BDSZ – mint a MASZSZ tagja – aktívan részt vett a szervezésben, a megemlékezésen és a közösségi programokon egyaránt.

A rendezvény a városligeti emlékkőnél kezdődött, ahol Zlati Róbert, a MASZSZ elnöke, valamint Csóti Csaba, a SZEFE elnöke mondott ünnepi beszédet. Mindkét felszólalás a szakszervezeti mozgalom jelenkori kihívásait, a szociális párbeszéd fontosságát, és a közelgő európai parlamenti választások jelentőségét hangsúlyozta.

Zlati Róbert beszédében külön kiemelte: „A szakszervezet nem csupán jogvédő intézmény, hanem demokratikus közösség, ahol közösen küzdünk a tisztességes munkaért, bérekért és életkörülményekért.”



fotók: BDSZ



Az emlékezés virágait az emlékkőnél többek között Telekes Gábor, a BDSZ elnöke, Rabi Ferenc tiszteletbeli elnök, valamint Beóthy-Fehér Szabolcs és Hátori István helyezték el a BDSZ nevében.



A résztvevők – zászlókkal és méltóságteljes ünnepi hangulatban – a bányász fúvószenekar zenei kísérete mellett vonultak át a rendezvényterre.

A közösségi programok során több száz fő látogatott ki a rendezvényre. A színpad melletti sátrakban különböző panelbeszéléseket tartottak, melyek olyan aktuális társadalmi és gazdasági kérdéseket jártak körül, mint a lakhatási válság, az infláció, a megélhetés nehézségei, és az igazságos zöld átmenet. A délutáni órákban kocsma-kvíz, fúvós zene, valamint kreatív ifjúsági foglalkozások gondoskodtak a hangulatról. A SZEFE sátrában a fiatalok számára külön programok is elérhetők voltak, ahol műhelymunkákban vehettek részt, kérdezhettek, kapcsolatba léphettek a szakszervezeti képviselőkkel – a szervezet így közvetlenül is elérte a fiatal generációkat.

A BDSZ két sátorral volt jelen a rendezvényen, ahol örömmel fogadtuk meglévő tagjainkat, és sok érdeklődő is betért hozzánk. A sátraink barátságos légkörben működtek: a hozzánk látogatók egy tál virsli és egy korsó hideg sör mellett beszélgethettek velünk a szakszervezet múltjáról, jelenéről és jövőjéről.

Külön büszkeség számunkra, hogy helyet adtunk a Pannónia Nyugdíjpénztárnak is, akik kitelepülésükkel hozzájárultak a jövőbiztonsághoz, az öngondoskodás fontosságának hangsúlyozásához. Ez is jelzi, hogy a BDSZ célja nemcsak a jelen munkavállalói jogainak védelme, hanem a nyugdíjas évekről való tudatos gondolkodás elősegítése is.



A Városligeti majális minden évben lehetőséget teremt arra, hogy a különböző ágazatokban dolgozó tagjaink találkozzanak, megosszák tapasztalataikat, és együtt ünnepeljenek. Egyfajta közösségi újratöltés ez, amely erőt ad a további érdekvédelmi munkához – és emlékeztet minket arra, miért csináljuk nap mint nap.

A BDSZ számára fontos, hogy ezekben a találkozásokban ne csupán múltidézés történjen, hanem lehetőséget teremtsünk új kapcsolatok kialakítására, a szakszervezeti mozgalom jövőjének építésére is. A tagjainkkal való közvetlen kapcsolat, az érdekvédelem emberi arca épp ilyen alkalmakon válik igazán láthatóvá.

A napsütéses idő, a barátságos hangulat és a közösen elfogyasztott virsli mind azt üzenik: a munka ünnepe nem csupán emlékezés, hanem élő közösségi élmény.

**Jövőre is találkozunk – ugyanitt,
még több taggal, még több erővel!
Jó szerencsét!**

- TAT-



Oroszlányban is együtt ünnepeltük a munkát és a közösséget

Az oroszlányi Bányász Szakszervezet tagjai idén is méltó módon ünnepelték meg május 1-jét – a munkások és a szolidaritás napját. A rendezvénynek a különleges hangulatú Bányászati Múzeum melletti tér adott otthont, ahol a múlt és a jelen találkozott: bányászok, családtagjaik és barátaik gyűltek össze, hogy közösen emlékezzenek és kikapcsolódjanak.

Külön öröm volt, hogy Brennbergbányáról is vendégeket fogadhatott a helyi közösség, jó hangulatú közös ebéddel és baráti beszélgetésekkel. A legfiatalabbak sem maradtak élmények nélkül: játékos programok, mozdonyozás, csillehúzás és önfeladatok töltötték meg a napot. Ahogy a csoportkép is mutatja: Oroszlányban a bányászszolidaritás nemcsak emlék, hanem élő hagyomány.



Beküldött fotók



Retro hangulat, modern közösség – ilyen volt a városi majális Tatabányán

A munka ünnepén Tatabánya utcái megteltek zászlókkal, zenével és közös lendülettel – a városban idén is látványos felvonulással és színes programokkal ünnepelték május 1-jét a szakszervezetek és a helyi közösségek.

A résztvevők közt ott voltak a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete (BDSZ) tagjai, valamint civil szervezetek képviselői is.

A menetet fúvószenekar, mazsorettek, valamint családok, idősek és fiatalok egyaránt színesítették. A zászlók alatt haladó tömeg méltóképp emlékezett meg a munkavállalói jogairól és az összefogás erejéről. A felvonulás után a Városi Retro Majális vette át a főszerepet a tatabányai programok sorában. A szakszervezetek sátrainál nemcsak információt lehetett szerezni, hanem beszélgetni is – munkáról, jogokról, közösségről, jövőről. A nap folyamán helyi zenekarok, művészeti csoportok és gyerekműsorok szórakoztatták a kilátogatókat, a kora nyári napsütés pedig tovább fokozta az élményt.

A városi retro majális megmutatta, hogy a tradíciók újraértelmezve élnek – és hogy a közösség, ha összegyűlik, mindig többre képes.



Beküldött fotók

Majális Parasznyán

Parasznya környékén idén családi-közösségi hangulat uralkodott, ahol a természet közelsége és a pihenés dominált a főszerepben. A BBTT Parasznai Nyugdíjas Alapszervezet szervezésében a résztvevők a Varbói tónál ültek össze, baráti beszélgetéseket és közös piknikezést választva a városi forgatag helyett. A majálisozást a természet és egymás társasága tette emlékezetessé a közeli baráti körök számára. A rendezvényen Telekes Gábor BDSZ elnök is részt vett.



Beküldött fotók



Szakmai előadások, szervezeti tapasztalatcsere és közösségépítés

A BDSZ hagyományainak megfelelően idén is megrendezésre került 2025. május 21–23. között a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete országos titkári értekezlete a festői Balatongyörökön, a Hotel Panorámában. A rendezvény célja az elmúlt időszak közös értékelése, a szervezeti munka tapasztalatainak megosztása és a jövőbeli irányvonalak közös kijelölése volt.

A háromnapos program célja nemcsak az információátadás volt, hanem a tapasztalatok megosztása, a szervezeti munka megerősítése, valamint a hazai és nemzetközi szakszervezeti és gazdasági aktualitások átbeszélése volt. Az eseményen közel száz fő vett részt az ország minden tájáról – aktív és nyugdíjas alapszervezeti és tagozati képviselők, meghívott előadók és vendégek együtt vettek részt, ami jól szimbolizálta: a BDSZ ereje a generációk szövetségében rejlik.

Kihívások idején is egységben

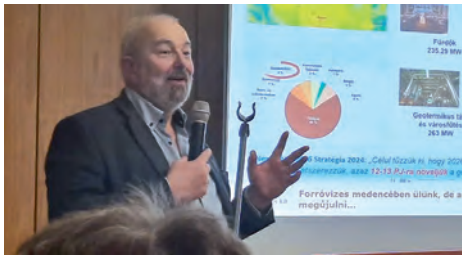
A rendezvényt Telekes Gábor, a BDSZ elnöke nyitotta meg, aki átfogó képet adott az aktuális kihívásokról: gazdasági környezet, társadalmi változások, érdekvédelmi küzdelmek. Röviden összefoglalta a szakszervezet elmúlt évének eredményeit is. Kiemelte: egyre fontosabb, hogy a szakszervezet határozottan és láthatóan képviselje a munkavállalók érdekeit, különösen egy ilyen gyorsan változó társadalmi és gazdasági környezetben. Leszögezte: a BDSZ feladata, hogy tagjai számára mindig kiszámíthatóságot, védelmet és közösséget nyújtson – akár nehéz időkben is.



Szakértők a gazdaság, energia és nyugdíj frontvonalából

A nyitónap kiemelkedő előadásainak fókuszában az állt, hogy hogyan érinti a munkavállalókat és a szakszervezeteket a gazdasági, energetikai és nyugdíjpolitikai környezet változása.

Dr. Holoda Attila energetikai szakértőként, korábbi államtitkárként és rendszerkritikus gondolkodóként a hazai és nemzetközi energiapolitika háttéréről beszélt, különös tekintettel a villamosenergia-ellátás jövőjére, a földgázpiac átrendeződésére. Szavai mögött nem csak szakmai tudás, hanem a munkából élők, így a bányászok, energetikai dolgozók sorsa iránti felelősség is megmutatkozott.



Energiáról beszélni egy bányász szakszervezet előtt nem elméleti kérdés. Az energiaellátás jövője ugyanis a mi jövőnk is. „Az energiaellátás biztonsága ma nem műszaki, hanem politikai kérdés” – fogalmazott előadásában. A világpolitikai feszültségek, a háborús konfliktusok és az uniós szankciók időszakában nemcsak a gáz- és villamosenergia árak mozognak hektikusan, hanem az egész ellátási lánc stabilitása is megrendült. A szakértő nem kímélte a tényeket – és a hazai döntéshozók felelősségét sem. **Földgáz: a villamos energia árazásának titkos ura** Holoda Attila világosan rámutatott: Bármennyire is korszerűtlennek hangzik, a földgáz árának alakulása ma is döntően befolyásolja a villamosenergia árát, ez pedig mindenkit érint – a munkást, a nyugdíjast, a közszolgát, de különösen az energiaszektorban dolgozókat. Az elmúlt évek piaci pánikjai, a spekulációk és a háborús események miatt a gázár tartósan megemelkedett – az „olcsó gáz korszaka” lezárult. Az energiaellátás tehát továbbra is külső hatásoknak kitett, és ez folyamatok alkalmazkodást kíván meg a szakmától is – beleértve a bányászatból átalakuló energetikai részterületeket.

Magyarország: átjáróház és kiszolgáltatottság

Bár a magyar gázhálózat mára regionális jelentőségűvé vált, a hazai fogyasztás túlnyomórészt importból származik. A földgázterületek – köztük az MVM-hez és az MSZKSZ-hez tartozó létesítmények – ma már stratégiai értékűek, és ebben a bányászati szaktudásnak is helye lehet. Holoda figyelmeztetett: a rezsi-csökkentés politikája nem ösztönöz energiahatékonyságra, sőt, elriasztja a korszerűsítéseket és ellehetetleníti a beruházásokat, eltorzítja a piaci viszonyokat és bizonytalanságot kelt. A szakértő szerint a méltányos és igazságos energiapolitika nem azt jelenti, hogy mindenki ugyanannyit fizet, hanem azt, hogy a rászorulókat céltzottan támogatjuk – miközben a többséget a hatékonyság irányába tereljük. Egy bányász közösség számára ez nem pusztán gazdasági kérdés: ez arról is szól, hogy lesz-e munka, lesz-e fejlesztés, lesz-e helyünk az ágazat jövőjében.

Villamosenergia-rendszer: fejlődés vagy sérülékenység?

Bár Magyarországon a napelemek beépített kapacitása mára meghaladja a rendszerirányító teljesítményének 50%-át, a hálózati háttér ehhez nem alkalmazkodott. Az energiaátviteli és -elosztó rendszerek fejlesztése elmaradt, a tárolói kapacitás szinte nincs – így a rendszer instabilabbá, sebezhetőbbé vált, mint valaha. A 2022-es extrém villamosenergia-piaci kilengések jól mutatták, mennyire érzékenyek vagyunk az időjárásra, az importkifutásra és az infrastruktúra gyengeségeire.

Nukleáris jövőkép – vagy múlt?

A Paks II projekt csúszása ma már nem hír, hanem állandósult tény. Az eredeti tervekhez képest évtizedes a lemaradás. Holoda Attila ehelyett a Paksi Atomerőmű I. blokkjainak üzemidő-hosszabbítását tartja a racionális irányúnak – és a világ új trendje, az SMR technológia (kisméretű, moduláris atomreaktorok) lehet a következő korszak energetikai vívmánya. Ezek karbantartása, működtetése új szakértelmet kíván – olyan tudást, amelyet bányászati és energetikai háttérrel rendelkező szakemberek is megszerezhetnek. A kérdés csak az: lesz-e szándék és támogatás a szakemberek átképzésére, továbbfoglalkoztatására? Az előadó hangsúlyozta: valódi szuverenitást csak stabil, kiszámítható és hazai adottságokra épülő energiaszisztem biztosíthat – ehhez viszont nem elég a politikai akarat, stratégiai tudás és hosszú távú tervezés kell.

Földhő és szén – az „elfelejtett” energiák

Holoda Attila külön kiemelte a geotermikus energia magyarországi lehetőségeit. „Egy forróvízes medencében ülünk, de elpocsokoljuk a lehetőségeket” – fogalmazott képletesen. Bár létezik már Nemzeti Földhő Stratégia, a végrehajtás sebessége és hatékonysága hagy kívánnivalót maga után. A szakértő szerint hiba lenne minden fosszilis forrást elutasítani: a szén és kőolaj ma már nem csak energiahordozó, hanem ipari alapanyag is. A „zöld átmenet” nem zárhatja ki a technológiailag szükséges lépcsőket. Ez az állítás különösen fontos a bányász közösség számára, akik joggal érzik úgy, hogy az ő tudásuk is érték, nem csupán múlt.

Mit jelent ez a bányászoknak?

A mai energiapolitika nem szakpolitika, hanem hatalmi játszma – állítja Holoda. Az igazi energiaszuverenitás nem abban áll, hogy „hazai kézben van a hálózat”, hanem abban, hogy kiszámítható, stabil, szakmailag megalapozott döntések születnek. Ehhez azonban:

- A bányászati és energetikai szakértelmet újra becsben kell tartani
- A szakmai szervezeteket, szakszervezeteket be kell vonni a döntésekbe
- A „rezsi-csökkentést” nem megszüntetni kell, hanem igazságossá tenni
- A megújuló energiaforrásokat fejleszteni kell, de nem a fosszilis tudás rovására

Nincs veszve minden

„A sok elhangzott negatív dolog után mégis biztasson minket, hogy a negatív dolgokból is lehet végül pozitív kimenet. Végül minden rendben lesz. Ha nem, akkor még nincs vége.” – idézte John Lennon az előadó búcsúszóit.

A BDSZ számára az üzenet világos: nem elég túlélni az energetikai átalakulást – ott kell lenni benne. Részesre lenni, nem elszenvetődje. Ehhez pedig tudás, szervezettség és szakmai képvislet kell.

Sinszeg-díjat kapott Holoda Attila

A balatongyöröki titkári értekezlet első napján, szakmai előadása után ünnepélyes keretek között adták át a Sinszeg-díjat Dr. Holoda Attila energetikai szakértőnek, „a bányász hagyományok támogatásáért”. A díjazott elismerésként vette át a bányászat múltját és szellemiségét idéző emléktárgyat és az egyedi tervezésű díszdíjat. A díjátadó során a jelenlévők hosszú tapssal köszönték meg Holoda Attila eddigi munkáját, aki az elmúlt évek során több alkalommal is közérthető, gondolatébresztő előadásaival segítette a BDSZ közösségét eligazodni az energetika gyorsan változó világában.



Nyugdíjreform nélkül nincs jövőnk

„A magyar nyugdíjrendszer válságban van, de nem azért, mert rosszul számolunk – hanem mert rossz alapokon nyugszik.” Ezzel a gondolattal kezdte előadását **Dr. Farkas András**, a NyugdíjGuru News alapítója. Nem csupán szakértőként, hanem elkötelezett közszereplőként vázolta fel, hogy miért elkerülhetetlen a nyugdíjrendszer újragondolása – és hogy ebben a bányászoknak is van keresnivalójuk.

Öt + egy súlyos gond – és egyik sem csupán számkérdés

A magyar nyugdíjrendszer legnagyobb problémája nem technikai, hanem szerkezeti és erkölcsi – hangsúlyozta Farkas András. A jelenlegi felosztó-kirovó rendszer elöregedő társadalommal, csökkenő munkaképes lakossággal, és alacsony járulékfizetéssel néz szembe.

A rendszer:

1. Átláthatatlan és előre nem tervezhető – a nyugdíj kiszámíthatósága a legtöbb dolgozónak rejtély.
2. Aránytalanul kezeli a nyugdíjazás időpontját – ugyanaz a pálya más-más összegű nyugdíjat eredményez.
3. Elszegényíti a nyugdíjasokat – mivel csak az inflációhoz igazodnak az emelések, a bérektől leszakadnak.
4. Igazságtalanul számol a szolgálati idővel – nem minden év számít egyformán.
5. Szétzilálja a legszegényebbek helyzetét – mert mindenkit egységes százalékkal emelnek.

És mindezek tetején ott van a +1 probléma: a foglalkoztatói nyugdíjpillér teljes hiánya, ami mára Európában szinte egyedülállóvá teszi Magyarországot.

Miért fontos ez a bányászoknak?

Mert mi vagyunk az a generáció, amely a legtöbbet tett le az asztalra – de a legkevésbé biztos a jövője. A bányásznyugdíj 2011-ben megszűnt, az átmeneti bányászjáradék ma már csak kevesek számára elérhető. A korkedvezmény lehetősége 2014 után lezárult – pedig sokan dolgoztak úgy, hogy ma is a testükön viselik a műszakokat.

Farkas András szerint vissza kell hozni a korkedvezményt – és ezt nem szégyellni kell, hanem követelni. Az előadásban részletesen ismertette, hogy korábban a földalatti munkavégzésért akár három év után is járt egy év korkedvezmény, amely az öregségi nyugdíjkorhatár alatti ellátásra jogosított. Ez mára eltűnt, de a bányászokat megilletné újra.

Mi lenne a megoldás?

A szakértő három pilléres rendszert javasol:

- Állami alapnyugdíj, amely méltó életet biztosítana minden idős korúknak.
- Munkáltatói, foglalkoztatói nyugdíj, amely a munkáltató és munkavállaló közös felelőssége.
- Önkéntes megtakarítás állami ösztönzéssel, amely valóban megtérülne.

A jelenlegi rendszer azonban továbbra is egyensúlyoz: a bevételek csökkennek, a kiadások nőnek. A 13. havi nyugdíj visszavezetése, a kedvezményes női nyugdíj és a járulékplafon hiánya mind-mind feszítik a rendszert. És ami most még csak repedés, az 2035 után demográfiai szakadékká válhat.

Van értelme a lobbinak? Igen!

Farkas szerint az érdekképviseletek feladata az, hogy nyomást gyakoroljanak a döntéshozókra a korkedvezmény visszahozatala érdekében – férfiaknak is, és minden veszélyes, megterhelő munkakörben dolgozónak. A nyugdíjreform nem lehet csak az elitet érintő finomhangolás: az első lépés legyen a munkából élők méltányos helyzetbe hozása.

És ha nem lépünk időben?

A KSH adatai és a NyugdíjGuru számításai szerint:

- 2041-re minden harmadik ember nyugdíjas lesz,
- A nyugdíjba áramló „Ratkó-unokák” miatt a kiadások megugranak,
- A nyugdíjair realértéke tovább csökkenhet, ha nem változik az emelés módszere,
- A fiatal munkavállalók jövője pedig egyre kevésbé tervezhető.



Vissza a jövőnk!

A bányászok mindig keményen dolgoztak – és joggal várják el, hogy ennek legyen értelme öregkorban is.

Az előadás üzenete világos: nem a múltat kell siratni, hanem a jövőt kell építeni. De azt nem lehet a bányászok nélkül.



Tagozati beszámolók: kihívások, eredmények, iránykeresés

Az Országos Titkári Értekezlet második napján a tagozati beszámolók sorát Sulyokné Kruspán Rozália, a Könyvűipari tagozat vezetője kezdte. Ismertette az ágazat súlyos problémáit, és hangsúlyozta, hogy a szakszervezet feladata nemcsak a múlt megőrzése, hanem a jövő megvédése is ezekben az egyre nehezebb helyzetekben. A könnyűipar helyzetéről részletes elemzést és összefoglalót a vezércikkben olvashatnak. Az összefoglalóját követően átadta a szót a munkahelyi titkároknak.

A beszámolókat a Nyugdíjas tagozat vezetője folytatta, aki sajnálattal számolt be arról, hogy a taglétszám országosan tovább csökken. Hangsúlyozta: a jelenlegi helyzetben egyre inkább szükség lenne területi alapú szerveződésekre, ahol az alapszervezetek közösen gondolkodnak, terveznek. Mint elmondta, a tagozat bekérte az aktuális létszámadatokat – csak ezek ismeretében lehet érdemben dönteni a következő lépésekről. Torma Lajos hozzászólásában megerősítette, hogy a területi alapú szerveződés fontos, de egyelőre nehézségekbe ütközik. Példaként említette, hogy a szakképző iskolákban tett tagszervezési próbálkozások sem hozták meg a várt eredményt – egy 90 fős osztályból mindössze egyetlen tanuló mutatott érdeklődést a szakszervezeti előadás iránt.

A Bányász tagozat nevében Bári Enikő először a bányaiipari szakképzés súlyos hiányáról beszélt, amely hosszútávon a szakma utánpótlását is veszélyezteti. Ezt követően a jelenlévő alapszervezetek képviselőit kérte fel, hogy osszák meg tapasztalataikat a tagszervezéssel, érdekvédelemmel kapcsolatban.

Gazdasági körkép 2025 tavaszán

Amit a számok mögött látni kell...

Az össztitkári értekezlet második napján tartott előadást Szabó Tibor, a BDSZ alelnöke, aki részletes és közérthető módon mutatta be a magyar gazdaság aktuális folyamatait. Az elemzés célja nem pusztán a számok ismertetése volt, hanem az összefüggések és következmények megvilágítása is – különösen abból a szempontból, hogy a gazdaságpolitikai döntések miként hatnak a munkavállalók életére, a hétköznapi kiadásokra és a szociális biztonságunkra. „2025 fantasztikus éve lesz a magyar gazdaságnak!” – hangzott el év elején a miniszterelnöktől. De vajon tényleg így van? A BDSZ májusi össztitkári értekezletén alapos gazdasági áttekintést kaptunk a hazai helyzetről. A cél az volt, hogy ne csak számokat, hanem folyamatokat is lássunk. Mert a gazdaság nem a „más dolga”, hanem mindannyiunk életét befolyásoló valóság.

Sikeresnek tűnik, de milyen áron?

Az Orbán-kormány gazdaságpolitikája hosszú évek óta nem a stratégiai fejlődést, hanem a politikai népszerűség fenntartását helyezte a középpontba. Ezzel együtt elért eredményeket is látni: a foglalkoztatottság magas, az adórendszer fehéredett, és az ország elkerülte a súlyos államcsődöket. Mégis, e látszólagos stabilitás mögött komoly problémák húzódnak meg. A közkiadások a legmagasabbak közé tartoznak az EU-n belül, ám az oktatás és az egészségügy évről évre háttérbe szorul. Az állam elsősorban autópályákra és koncessziókkal kiszervezett beruházásokra költ, miközben a szociális szolgáltatások minősége romlik.

Torz adórendszer, instabil környezet

A magyar gazdaságot ma már 61-féle adó szabályozza, ezek közül 54 csak minimális bevételt hoz. A különadók – melyeket gyakran ágazatokra szabnak – nemcsak a kiszámíthatóságot rongják, hanem az egész versenyrendszert torzítják. Ahol a vállalatok nem egyenlő eséllyel indulnak, ott nem verseny, hanem alkalmazkodás történik – sokszor politikai elvárásokhoz.



Termelékenység: a régió mögött kullogunk
Miközben a magyar feldolgozóipar termelékenysége 2010 óta csak 8%-kal nőtt, addig Szlovákia 58%-ot, Lengyelország pedig 39%-ot produkált. A lemaradás oka nem csak technológiai: a versenyhiány, a kormányzati kiszámíthatatlanság, a túlszabályozottság mind gátat szabnak a hatékony működésnek. A megoldás nem csodavárás, hanem hosszú távú munka lenne: oktatás, innováció, motiváló munkahelyi kultúra – ez az, ami valódi fejlődést hozhatna.

Infláció, kamatok, stagnálás

A 2022-es választási osztogatás, valamint az MNB túl laza kamatpolitikája inflációs spirált indított. Ennek megfékezéséhez a jegybank kénytelen volt 6,5%-os alapkamatot bevezetni. A következmény: dráguló hitelek, leálló fejlesztések, stagnáló gazdaság. Mindez a mindennapokban is érzékelhető: az élelmiszer ár tartósan magas, a fizetések reálértéke csökken, a megtakarítások elértéktelenednek.

EU-s pénzek: elvesztegetett lehetőségek

Magyarország az EU egyik legnagyobb támogatottja volt, ám a források jelentős részét kormányközeli vállalkozások szerezték meg, sok esetben szükségtelen vagy túlárzott projektekre. Ennek és az anti-korrupciós elvárások teljesítésének hiánya miatt mára több mint 20 milliárd euró vált elérhetetlenné az ország számára.

Ez az összeg nemcsak beruházásoktól esik el – hanem a gazdaság fejlődése, a munkahelyek bővítése, az oktatás vagy a közlekedés korszerűsítése is ennek az áldozata lett.

Közpénzből magánvagyon

A közelmúlt nagy állami vásárlásai – mint a Budapest Bank, az MKB vagy a Vodafone – első ránézésre stratégiai lépéseknek tűnnek, valójában azonban gyakran a közvagyon politikai alapon kiválasztott körökhöz történő átszivattyúzását jelentik. Az így „betonba öntött” pénzek sokszor hatékonytalan működéshez, piaci torzulásokhoz vezetnek.

Munkaerőpiac: itthon maradni vagy külföldre menni?

A hazai foglalkoztatási ráta kedvező képet mutat, ugyanakkor figyelmeztető jel, hogy a 15-74 éves korosztályból már több mint félmillió magyar dolgozik hivatalosan is külföldön. Ez az aktív népesség csaknem 7%-át jelenti – egyre többen választanak kiszámíthatóbb jövőt másutt.

Előrejelzések 2025-re: sok még a kérdőjel

A hivatalos előrejelzések szerint az infláció 4,5%, a GDP-növekedés 2,5% lehet 2025-ben, míg a verseny-szférában az átlagkeresetek közel 9%-kal nőhetnek. A munkanélküliségi ráta továbbra is 4% körül maradhat. Mindez azonban nem sokat ér, ha a bérek reálértéke tovább csökken, és az alapvető szolgáltatások (egészségügy, oktatás) nem javulnak.

Tanulság? Figyelni kell!

A gazdaság kérdései nem maradhatnak a kormány, a bankok vagy a politikai közigazdászok játsszótérén. Mert amit ma költségvetésnek hívunk, az holnap a tagjaink zsebében, a bolti blokkon, a nyugdíjszámlán vagy a gyermekeink iskolájában csapódik le.

A szakszervezetek szerepe itt is kulcsfontosságú: kérdezni, tájékoztatni, fellépni és megvédeni azokat, akik nem egyéni befektetők, hanem hétköznapi munkából élnek – mint mi.

A könnyűipar társadalmi-gazdasági kihívásairól

A titkári értekezlet egyik különösen figyelemre méltó előadása Dobos Emeséhez, a Budapesti Corvinus Egyetem doktoranduszához fűződött, aki a könnyűipar jövőjéről, a társadalmi és munkaerőpiaci kihívásokról beszélt – különös tekintettel a hazai ágazati viszonyokra.

Az előadó nemcsak akadémiai kutatásaira támaszkodott, hanem az iparágban tapasztalható tendenciákat is közérthetően mutatta be, külön kitérve a munkahelyek védelmére, a képzett munkaerő hiányára, valamint a globális ellátási láncok átalakulásából fakadó bizonytalanságokra. Előadásában hangsúlyozta: a hazai könnyűipar az elmúlt években komoly visszafordulást szenvedett el, ugyanakkor továbbra is fontos szerepet tölt be a vidéki foglalkoztatásban, különösen a női munkavállalók körében.

Felhívta a figyelmet arra, hogy a relokáció – azaz a gyártás elvándorlása más országokba – komoly társadalmi feszültségeket hagy maga után, főként azokon a településeken, ahol a textil- vagy ruházati ipar volt a fő foglalkoztató.

Fő üzenetei balatonyöröki előadásában:

1. Strukturális hanyatlás vs. helyi munkaerőpiac-beágyazás
2. A hazai könnyűipar visszaszorulása hátrányosan érinti a vidék munkaerőpiacát – különösen a női munkavállalók körében. Emese több termelési relokációs példát hozott, amelyek a magyar üzemek bezárását eredményezték.
3. Fenntarthatóság és globális függőség
4. Kutatásai szerint a divatárú-ellátási láncok alacsony költségű régiókból indulnak, de fenntarthatósági és társadalmi felelősségvállalási szempontból ezek nem megfelelőek. A szabályozás hiánya veszélybe sodorhatja a dolgozók helyzetét researchgate.net/hd/a
5. Szociális párbeszéd és érdekképviselet szerepe
6. A helyi szakszervezetek szerepe kulcsfontosságú – az erős érdekvédelem segíthet az átállásban, a szakmák megőrzésében és a dolgozói jogok érvényesítésében. A prezentációban javasolta az iparági párbeszéd és szociális kompaktok erősítését.
7. Globális tudásból helyi cselekvés
8. Előadásában rávilágított arra, hogy a nemzetközi tanulmányok és kutatási eredmények (relocation, value chain fenntarthatóság) csak akkor érnek valamit, ha azokat közösségi szinten – helyi üzemekben, szakszervezeti körökben – érvényesítik.

A Corvinus Egyetem doktoranduszaként Dobos Emese több nemzetközi fórumon is foglalkozott e témával, és kiemelte: a szociális párbeszéd, a helyi érdekképviselet és az aktív szakszervezeti jelenlét elengedhetetlen ahhoz, hogy az iparágban dolgozók érdekei ne vesszenek el a globális profitlogika árnyékában.

Az előadás különösen aktuális és értékes volt a BDSZ Könyvűipari Tagozata számára, hiszen a jelenlévők megerősítést kaptak abban, hogy a nehézségek nem elszigetelt esetek, hanem rendszerszintű problémák, amelyek csak közös fellépéssel, szakszervezeti szinten kezelhetők hatékonyan.

Tagozati megbeszélések: gyakorlati kérdések és közös gondolkodás

A május 22-i délután a tagozati ülések jegyében telt. A résztvevők kisebb csoportokban vitatták meg az aktuális ágazati, szervezeti, szociális, és tagszervezési kérdéseket. A fórumok lehetőséget adtak arra, hogy az alapszervezetek képviselői közvetlenül osszák meg tapasztalataikat, felvetéseiket, és közösen keressenek válaszokat a mindennapi érdekvédelmi munka során felmerülő kihívásokra.

A munkabizottságok célja nem csupán a problémák megfogalmazása volt, hanem konkrét javaslatok megfogalmazása is a szervezeti működés javítására. A megbeszélések jó hangulatban, aktív részvétellel zajlottak – a résztvevők egyetértettek abban, hogy az ilyen típusú találkozók erősítik a szakszervezeti közösség kohézióját, mindemellett kiemelték: a tagság erősítése, a fiatalok bevonása, a munkahelyi jelenlét fokozása nélkülözhetetlen a szakszervezet jövője szempontjából.

A Nyugdíjas Tagozat meghívott vendégelőadója volt Juhász László, a MASZSZ Nyugdíjas Tagozatának elnöke, aki előadásában beszélt a konföderációban végzett munkáról, a nyugdíjas érdekvédelemről.

Előadásában megerősítette a nyugdíjas érdekképviselet fontosságát, valamint a generációk közötti szolidaritás szükségességét a szakszervezeti mozgalomban. A BDSZ Nyugdíjas Tagozatának megbeszélése a Bányász Himnusz közös elenélkésével zárult.

Közösségi élmények – Közös út – közös felelősség

A programot közös vacsorák, baráti beszélgetések, és a csütörtök esti zenés est zárta. A résztvevők számára ez a találkozás nemcsak szakmailag, hanem emberileg is fontos élmény volt.

A háromnapos titkári értekezlet összegzéseként elmondható: a résztvevők megerősítést kaptak abban, hogy a BDSZ közössége ma is élő, gondolkodó, cselekvő szövetség. Az előadások, a tapasztalatcserék, a közös viták és javaslatok nemcsak tudással gazdagították a résztvevőket, hanem új lendületet adtak az alapszervezeti munkához is.

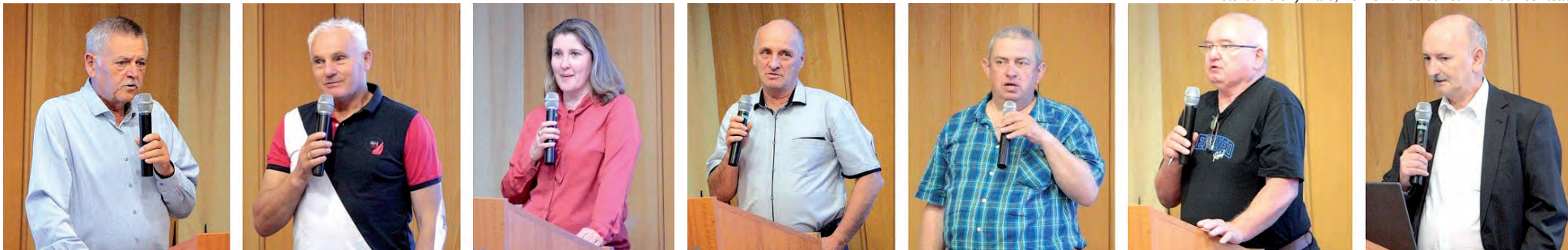
A rendezvény végén Telekes Gábor, a BDSZ elnöke megköszönte a résztvevők aktív jelenlétét és hozzájárulását a tartalmas programhoz, és hangsúlyozta: a következő időszakban is a szakszervezeti közösség összetartó ereje lehet az a biztos alap, amelyre a munkavállalók számíthatnak.

Jó szerencsét!

BDSZ



A fotókat Berényi Attila, Benkő Tamás és Tóth Andrea készítette



Nyolcvan év – színpadon és szavakban

Hámori István Pétert köszöntötte a Hevesi Sándor Színtársulat

A Hevesi Sándor Színtársulat 2025. május 30-án különleges estére invitálta közönségét: méltó és szívhez szóló gálaműsorral ünnepelték háziszerezőjük, Hámori István Péter 80. születésnapját. A Láng Művelődési Központ színházterme ezen az estén – bátran mondhatjuk – szeretettel, elismeréssel és összetartozással is megtelt.



A BÁNYAMUNKÁS egykori főszerkesztője, író és költő, számos színdarab, vers és irodalmi írás szerzője, évtizedeken át szolgálta a munkásmozgalmi hagyományok értékőrző bemutatását, miközben mély empátiával és társadalmi érzékenységgel adott hangot a "kisemberek" küzdelmeinek – akár versben, akár prózában, akár színpadon.

Az ünnepi előadásban műkedvelő színészek adták elő Hámori egyik darabját, és ez önmagában is figyelemre méltó: olyan korban, ahol a profizmus látszata gyakran háttérbe szorítja az emberi közelséget, egy amatőr társulat, önként vállalt szerepléssel, önfeledt játékkal mutatta meg, hogy az irodalom és a színház a közösség erejéből is él.

A gála egyik legszebb pillanata a vajdasági Bezdánból érkezett küldöttség köszöntője volt. Foki István rendező és a társulat kapcsolata a szerzővel a közösségi médián keresztül indult, de hamar élő, személyes élményként teljesedett ki: a bezdániai díszvendégként vettek részt a születésnapi műsoron.

Ahogy a rendező köszöntőjében elhangzott: „ha már egy kortárs szerző darabját játszhatjuk, méltó módon köszönjük meg neki.” E sorok olvasán nem nehéz elképzelni azt a csendet, amelyben a meghatottság könnyei is helyet kaptak. És azt sem, hogy az ünnepelt szerző – ahogy később viccesen utalt rá – nem a szerzői díj miatt érdeklődött a határon túli előadások iránt, hanem mert számára a legnagyobb

elismerés az, ha más közösségek is élményt, tanulságot és felismerést merítenek történeteiből.

Az ünnepségen a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezetét is képviseltük: jelen volt Rabi Ferenc tiszteletbeli elnök, aki évtizedeken keresztül dolgozott együtt Hámori István Péterrel, valamint Tóth Andrea, a BÁNYAMUNKÁS jelenlegi főszerkesztője. Részvételünk is jelezte: az ünnepelt életműve nemcsak a színházi világ, hanem az érdekvédelmi közösségek számára is példaértékű.

Hámori István Péter életműve híd: generációk között, határok között, valóság és színpad, napjaink és a történelem között. A színpadán megelevenedő figurák – legyenek azok elvágódó takarítónők, elhagyott asszonyok, itálba menekülő férfiak vagy a munkanélküliség nyomorát túlélő családok – nem földrajzi határokon élnek, hanem bennünk. Sorsaik ismerősek lehetnek Komlón, Bezdánban vagy Tatabányán egyaránt.

Ez az este nem csak egy születésnapot ünnepelt. Hanem azt a közösséget is, amelyet a színház, a szó és az együttlét kövacsol össze. És amelynek Hámori István Péter fáradhatatlan krónikása.

A BDSZ és a BÁNYAMUNKÁS szerkesztősége nevében a lap hasábjain keresztül is szívből gratulálunk a 80. születésnaphoz, és köszönjük, hogy történeteiddel és emberségeddel gazdagabbak lehettünk!

Magam részéről köszönöm, hogy rövid ismeretségnk ellenére a részese lehettem ennek a felemelő estének! Jó egészséget kívánok, valamint azt, hogy soha ne fogjon el a bemutatásra váró színdarabok, az elszavalandó költemények sora!

Jó szerencsét, István!

-TAT-

A fotók forrása: a Hevesi Sándor Színtársulat facebook oldala



Megemlékezés a munkahelyi balesetek áldozatairól Salgótarjánban

A Munkahelyi balesetben megsérültek és elhunytak nemzetközi emléknapján, 2025. április 28-án a Magyar Szakszervezeti Szövetség Nógrádi Szervezete tartott megemlékezést és koszorúzást a MASZSZ salgótarjáni székházában az emlékhelynél.

Köszöntés után Hegedűs Gergő, a Bolyai Gimnázium tanulója József Attila Munkáshalál című versével idézte meg az áldozatok emlékét.

A megemlékezés koszorúját elhelyezte:

Zlati Róbert MASZSZ Elnök, Kondor Norbert MVB elnök, Véghné Kaszás Ildikó Foglalkoztatási, Foglalkoztatás-felügyeleti és Munkavédelmi Főosztály osztályvezetője, Dobor István, a BDSZ Nógrád vármegyei elnöke), Benkő Tamás MVB elnök.

A MASZSZ hivatalos közleménye szerint tavaly 75 munkavállaló vesztette életét munkahelyi baleset következtében, ami 20%-os növekedést jelent az előző évhez képest.

Az áldozatok emlékét a jelenlévők a május 1-jei ünnephez kapcsolódva virágokkal is tiszteletben részesítették.



A fotók forrása: MASZSZ Nógrádi Szervezete facebook oldala



"A női jogok emberi jogok, akkor miért kell harcolni értük?"

BDSZ részvétel egy fontos konferencián

2025. április 28-án a BDSZ Nőbizottságának tagjai is részt vettek azon a budapesti konferencián, amely a Magyar Tudományos Akadémia Vörösmarty termében került megrendezésre. A rendezvényt a Magyar Szakszervezeti Szövetség Nő tagozata, az MSZP Nő tagozata és a Friedrich Ebert Stiftung közösen szervezte, és nemzetközi, valamint hazai szakértők, előadók tartottak interaktív prezentációkat.

A program fókuszában olyan aktuális témák álltak, mint:

- a szociális jogok szerepe a munkahelyi biztonságban,
- a munkahelyi szexuális zaklatás kezelése,
- a szakszervezetek jogi szerepe a munkavállalói védelemben,
- valamint a bérek átláthatóságáról szóló irányelv lehetőségei a bérszakadék megszüntetésére.

A napot egy kerekasztal-beszélgetés zárta, ahol a résztvevők közösen gondolkozhattak a női munkavállalók védelmének további lehetőségeiről.



Szakszervezeti kirándulás Varsóban



A Farkaslyuki Alapszervezet szervezésében 2025. április 23–25. között a borsodi bányászok Varsóban vettek részt kiránduláson. Szervezett programok keretein belül megtekintették nevezetességeit, megismerték a lengyel főváros történelmét. A BDSZ-t Telekes Gábor elnök képviselte.



A szénpénz összege 2025-ben: 112.995,- Ft/év

UTOLSÓ JÓ SZERENCSET NÁDASDI JÓZSEF

A Mátraterenyei Bányász Nyugdíjas Alapszervezet, majd a Nádújfalusi Alapszervezet elnöke volt, több évtizeden keresztül. A bányász-közösség egyik meghatározó, példaértékű tagjától búcsúzunk.

A szakszervezeti mozgalomba már tanulóévei alatt, a vágáriskola idején kapcsolódott be. Mozgalmi és szakmai pályafutását a Nádújfaluhoz közeli bányákban kezdte. A Bányaiipari Technikum elvégzése után aknászként, majd főaknászként, végül a nyírmédi kéregbányában bányamesterként dolgozott nyugdíjazásáig.

Aktív nyugdíjas éveiben sem hagyta magára a bányász közösséget. A Mátraterenyei alapszervezet kettéválása után megalakította és évekig vezette a Nádújfalusi Bányász Nyugdíjas Alapszervezetet. Munkáját közösségteremtő felelősséggel és példás elhivatottsággal végezte. Munkáját a bányásztársadalom több ízben is elismerte: 2017-ben a megyei szakszervezet alelnökévé választották. Az önkormányzatok és civil közösségek partnerségben számítottak szervezőmunkájára.

Ahogy egy vele készült korábbi interjúban fogalmazott:

„Amíg egy év is telt, benne bányászokkal, addig emlékezni és dolgozni kell.”

Példamutató életpályát zár le távozása.

A BDSZ teljes közössége nevében mondunk köszönetet.

Emlékét megőrizzük. Utolsó jó szerencsét!



Játék, közösség, élmény

újra Nyuszi Kupa Abasáron

A tavalyi rendezvényünk sikerén felbuzdulva, úgy döntött a BDSZ középsszerv, hogy tovább visszük ezt a szép hagyományt, és újra megrendezzük a Nyuszi kupát.

Ismét indulhatott a szervezés, mely nem is olyan kis feladat, mint ahogyan azt sokan gondolják. Már az időpont kiválasztása sem volt egyszerű, hiszen alkalmazkodnunk kellett az Abasári általános iskolához, hogy szabad legyen a rendezvény színhelye. 2025. április 12-én 9 órakor a BDSZ titkára, Gál József megnyitotta a rendezvényt, és utána kezdetét vette a műsor.

A gyerekeknek ismét színes programokat szerveztünk, melyekben megtalálható volt: tojáskereső verseny, játékos sportvetélkedők, színező verseny, kötélhúzó verseny, aszfalttrajzverseny, és az idén ugrálóvárallal is kedveskedtünk a gyerkőcöknek. Természetesen minden gyerek nyertes volt, senkit sem engedtünk el a szokásos csokijutalom nélkül. Ismét nagy sikere volt az ingyenes arcfestésnek és a vattacukornak is.



Egész délelőtt folyamán mindenki korlátlanul fogyaszthatta, a finom szendvicseket, üdítőt, kávét. A játszótér, a homokozó, és a két ping-pong asztal folyamatosan vonzotta a résztvevőket.

Az idén 7 focicsapat nevezett be a versenybe, végeredmény a következő lett:

- helyezett: Gépzüem, Melegüzem csapata
- helyezett: Vasútüzem, Nagyfiúk csapata
- helyezett: Kontrolling FC. csapata
- helyezett: Bükkábrány II. csapata
- helyezett: Csalamádé FC. csapata
- helyezett: Melegüzem forgácsolók csapata
- helyezett: Bükkábrány I. csapata

A legjobb kapus: Szűcs László Dániel

Gólkirály: Zelei Dániel

A legsportszerűbb csapat: Bükkábrány I. csapata



Az idén a díjakat a BDSZ elnöke, Telekes Gábor adta át a csapatkapitányoknak. A rendezvényünket megtisztelte még Beóthy-Fehér Szabolcs Tanácsos, nemzetközi titkár is, aki 2 gyermekével érkezett.

A rendezvény meglepetésvendége Pataki Zita televíziós műsorvezető volt, aki szívesen állt azok rendelkezésére, akik közös fényképet szerettek volna vele készíteni.



Az eredményhirdetés után, Gál József BDSZ Titkár bezárta a rendezvényt. Mindenkinnek megköszönte a részvételt, és bejelentette, a tavalyi létszámot túlléptük. Ezután került sor a finom, izletes ebéd elfogyasztására, melyet ismét a Gyöngyösi Aranypincéből rendeltünk.

Ebéd után a vendégek szép lassan eltávoztak, így már csak nekünk, rendezőknek volt dolgunk, lehetett összekupolni, takarítani. Amikor végeztünk, boldogan búcsúztunk egymástól, annak tudatában, szép és jól sikerült nap van mögöttünk.



BEKÜLDÖTT FOTÓK



Köszönet annak a 200 résztvevőnek, akik megtiszteltek bennünket a jelenlétükkel. Köszönet a lányoknak, Németh Adriennek, Baranyi Mónikának, Suha Móninak, Tábi Anitának, Puporkáné Krisztinek, Dobrocsiné Andinak, akik ismét profi módon láttak el bennünket finom szendvicsekkel, italokkal. Köszönet a két testnevelő tanárnak, akik szervezték a gyerekek egész napos sporttevékenységét. Köszönet Horvát Lacinak a profi módon vezetett mérkőzésekért, Katona Gábornak és Szabó Csabának a rendészeti feladatok ellátásáért, és köszönet Farkas Lacinak a fényképekért, és végül, de nem utolsósorban köszönöm a fő szervezőnek, Gál József BDSZ Titkárnak, aki az egész napot koordinálta.

Köszönöm, hogy velem voltatok, köszönöm, hogy veletek lehettem!

Jó szerencsét!

Nagy Attila

BDSZ Alapszervezeti Titkár helyettes

Markazi törzsgárda – ahol a halfogás csak a ráadás

Negyedik alkalommal jöttek össze a lelkes szakszervezeti pecások és ismét bizonyították, hogy a csapat a legnagyobb fogás.



BEKÜLDÖTT FOTÓ

A tavalyi ősszel, sikeresen megrendezett verseny után, nem volt kérdés a BDSZ Visontai Alapszervezete számára, hogy tavasszal is folytassuk ezt a szép hagyományt. Immár a 4. versenyt rendeztük meg 2025. 04. 13-án szakszervezeti tagjainknak.

Kialakult egy 25-30 fős törzsgárda, aki rendszeresen jönnek, ha kiírjuk a versenyt. Kerestünk egy alkalmas időpontot, amikor még szabad a horgásztanya épülete. A többi dolog már rutinból ment. Versenykiírás, regisztráció, serlegek, oklevelek elkészítése, és persze megkerestük a szponzorunkat is, tudná-e ezen a versenyen is támogatni a legjobb versenyzőinket. Örömről szolgált, nem mondott nemet, és személyesen is megtisztelt bennünket a jelenlétével. A hideg reggelen 26 versenyző és családtag várta, hogy megkezdődjön a verseny.

Gócsa Tomi ismét vállalta a verseny levezénylését, köszönet neki, hogy profi módon felügyelte és bonyolította le a versenyt. Szokás szerint időben indultam Markazra, hiszen hogy nézne az ki, ha az egyik rendező késik. Mire megérkeztem, Tomi és Bence már ki is tűzték a horgászhelyeket jelző számozott táblákat. Befutott az Alapszervezetünk titkára is, a közös kávézás után kezdetét vette a megnyitó, majd következett a sorsolás.

Bátor fiaink ezek után elfoglalták a kijelölt helyeket, kezdődött az etetés, majd a csalizás, és 1-2 ima után lendültek a botok, és kezdetét vette a verseny. Kb. 1 óra múlva, Gál Józsi Titkárrunkkal, és Katona Gabi harcostársunkkal végig jártuk a területet, beszélgettünk szakszervezeti tagjainkkal.

A napocska közben kisütött, kellemes idő lett a verseny egész ideje alatt. Ismét elcsodálkoztunk a Markazi tó szépségén. A képek készítését követően visszaindultunk a házhoz, előkészítettük az ebéd helyszínét, mire az éhes, fárasztástól kifáradt kollégák megérkeznek, mindenkinnek legyen étkező helye. Az ebédet ismét megrendeltük a Gyöngyösi Aranypince vendéglőből. Köszönet nekik az izletes babgulyásért.

A verseny most is 13 órakor ért véget, kezdődhetett a mérlegelés. Kis matematika, összesítés, és az eredmény kihirdetése:

I. helyezett: A BDSZ Horgász legendája: Szabó Bence, II. helyezett: Rab Dénes, III. helyezett: Zelnik Gyula. A legnagyobb halat Menyhárt Józsefnek sikerült kifognia. A legjobb női horgász: Kucsera Gabriella. A vándorkupát ismét, immár 2. alkalommal a vasút üzem csapata nyerte el, akiknek már csak egy alkalommal kell nyerni, és az övék maradhat örökre ez a nivós díj.

Horgászaink a mai nap folyamán összesen: 31 075 gr. halat fogtak ki a tóból.

Köszönet mindenkinnek, aki részt vett, köszönet annak, aki valamilyen formában segített. Köszönöm, hogy velünk voltatok, és köszönet hogy ismét egy remek csapattal tölthettem a mai napot! Összel veletek ugyanitt!

Jó szerencsét!

Nagy Attila

BDSZ Alapszervezeti Titkár helyettes

CSALÁDOK, BARÁTOK, ÉLMÉNYEK A MARKAZI TÓNÁL

Papagájshow, bűvésztrükkök, amerikai autók és több száz mosoly – gyerek- és családi nap a legjobb fajtából, szakszervezeti módra

A tavaszi gyöngyösi színház, nyuszi kupa és a horgászverseny után a fő feladatunk a Családi nap megszervezése lett. Tavasszal egy felmérést végeztünk a szakszervezeti tagjaink között, kb. mennyi főre számíthatunk. 478 fő jött össze a családtagokkal együtt. A helyszínen nem szerettünk volna változtatni, hiszen a Markazi tóparti pihenőbázis ideális helyszínnek bizonyult a tavalyi évben, és igazi festői környezetben terül el.

Eljött a nagy nap, 2025. május 31. Az éjszaka nem sokat aludtam, hiszen nagyon izgultam, hogyan sikerül ez a számunkra nagyon fontos esemény. Nem is annyira a műsorok, programok miatt aggódtam, inkább az időjárás miatt, hiszen az utóbbi hetekben rengeteg eső esett. A helyszínre érkezésemkor kicsit gyönyörködtem a tóparti látványban, ami reggel is csodás. A megbeszélte időre minden rendező megérkezett, Józsi megtartotta az eligazítást, és mindenki ment a számára kijelölt munkára. Minden kész, jöhetnek a vendégek. Hogy milyen programok voltak, és milyen fellépők szórakoztatták a vendégeinket? Kérem szépen: Abasári karate bemutató, Hevesi mazzorettek műsora, Ruzsom Lajos a papagájokkal, Szajlai Szabolcs bűvész, óriás buborék show, és Bodrogközi Rita fergeteges zenés táncos gyermekműsora rengeteg ajándékkal, és cukorkaszórással. Úgy gondolom egyik műsorban sem csalódtak a vendégeink, hiszen szép számmal tekintették meg őket a látelőről, és sok gyerek vette ki a részét a műsorokból is.

A két ugrálóvár, csúszda, a kerekcsónok is szép számban vonzották a gyerkőcöket. A vitorlázás olyan népszerű lett, hogy már 40 percet is várni kellett annak, aki szeretne volna kivenni a részét ebből szemnek is tetszetős dologból. Mindezek mellett ki lehetett próbálni a helyszínen lévő bányagépeket, tűzoltó- és mentőautót is. Az ingyenes vattacukor ismét népszerű volt. A műanyag sportpályán egész idő alatt ügyességi versenyek zajlottak egy testnevelő, Szabolcs tanárbaícsi irányítása mellett. Szép számban osztotta a jutalomcsoklikat, mert a gyerekek itt is nagyon ügyesek voltak. Az Amerikai autók látványa elvarázsolta kicsit a nagyot egyaránt. A két arcfestő hölgy megállás nélkül dolgozott, remekművek kerültek ki a kezeik közül, úgy, mint a bűvész kezei közül a hajtogatott luffigurák.



BEKÜLDÖTT FOTÓK

XV. Komlói Bányásztalálkozó – Tisztelet a múltnak, hit a jövőben

A város és térsége bányászati múltjának és hagyományainak méltó ünnepe zajlott az Altáró emlékhelynél, ahol immár tizenötödik alkalommal került megrendezésre a Komlói Bányásztalálkozó.

Az ünnepi esemény Klárik István nyugalmazott bányász versősszeállításával vette kezdetét, majd Polics József polgármester köszöntötte a megjelenteket és hivatalosan is megnyitotta a találkozót.



Beszédében hangsúlyozta: „Negyedszázaddal az utolsó szén felszínre jövétele után is van mire büszkének lennünk. A bányászahagyományok ápolása és az ebből fakadó közösségi munka Komlót kiemelt szereplővé tette országos szinten is.” A polgármester kiemelte, hogy Komló város-vezetése mindig támogatta a bányászmultról ápolását, számos emlékhely és a Komlóverzum Látogatóközpont létrehozása is ennek az összefogásnak az eredménye.



Az eseményen ünnepi beszédet mondott Kószegi Ernő, a Mecseki Bányászok Szakszervezetének elnöke is. Szavai nemcsak a szakmát, de a bányászélet mindennapi mozzanatait is felidéztek egy meghatározó életképen keresztül, amely egykori elővájárú szakvezető, Kovács Péter „bányászalmát” mutatta be. „Ennyi év után még meddig jönnek bányász álmai? – tette fel a kérdést –, és válaszolt is: ameddig él, bányász marad.”



Az elnök beszédében kitért a komlói bányászat kétszáz éves múltjára is, hangsúlyozva: „A bányászat története nemcsak gazdaságtörténeti jelentőségű, hanem személyes emberi sorsok, helytállások, áldozatvállalások krónikája is. Komló pedig ezen történet egyik legfontosabb fejezete.”

Az ünnepi gondolatokat követően a résztvevők – egykori bányászok, önkormányzati vezetők, civil szervezetek képviselői és vendégek – koszorúkat helyeztek el az Altáró emlékhelynél, tisztelegve a hajdani bányászok, köztük az elhunyt társak emléke előtt.

A zenei aláfestést a Magyarorszáki Fúvószenekar biztosította Füller Attila karnagy vezetésével, méltó hangulatot teremtve.



A találkozó a Márkacsille emlékhelyénél folytatódott, ahol Moldova György Kossuth-díjas író emléktábláját avatták fel. A meghatározó eseményen Jégl Zoltán, a Tisztelet Komlónak Egyesület elnöke emlékező beszédében így fogalmazott: „Komló és a bányászok külön kategória volt számára... a könyv címét engedélyezte számunkra, hogy egyesületünk nevét is ez tükrözze: Tisztelet Komlónak.”



A rendezvényt Telekes Gábor, a BDSZ elnökének beszéde zárta, aki hangsúlyozta Moldova György szerepét a bányászélet bemutatásában: „Nem volt bányász, de úgy írt rólunk, mintha köztünk nőtt volna fel. Ez az emléktábla nem csak egy író emléke, hanem a rólunk szóló igazság emléke.”

A Komlói Bányásztalálkozó tizenöt éve szolgálja a múlt értékeinek továbbörökítését. Az első eseményt még 2009-ben rendezték meg, akkor közel 300 résztvevővel.

A cikk és a fotók forrása: Komlói Újság online

<http://komloiujsg.hu/xv-komloi-banyasztalalkozo-tisztelet-a-multnak-hit-a-jovoben-galeria/>

Ajánló Zsebben elfér – de munkavállalóként mindennél többet ér!

Új munkajogi kisokos a MASZSZ-tól

Ajánló

Munkajogaink

Hasznos, egyszerű, érthető

LEGYEN MINDIG KÉZNÉL!

SYNDICAT EUROPEAN TRADE UNION

Mit írhat elő a munkáltató? Mikor jár bérpótlék? Elmehezt-e csak úgy orvoshoz munkaidőben? Megtagadhatod-e az utasítást? Mi történik, ha vége a munkaviszonynak? Ilyen, a hétköznapi munkavállaló életét nap mint nap érintő kérdésekre ad választ a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) új kiadványa, „Munkajogaink” címmel.

A zsebkönyv célja, hogy egyszerű, közérthető nyelven mutassa be a legfontosabb munkajogi tudnivalókat – azoknak is, akik nem jogászok, csak jól szeretnék tudni, mit tehetnek és mit nem a munkahelyükön. Hasznos, egyszerű, érthető – ahogy ígéri is

A kiadvány nem csupán elméleti áttekintést ad, hanem konkrét élethelyzetekben segít eligazodni: mit ír alá, mit ne? Mikor jár a pótlék? Kihez fordul jogvita esetén? Hogyan tudod elkerülni a buktatókat?

Hol érhető el?

A kiadvány online változata már most is elérhető a MASZSZ hivatalos weboldalán: maszsz.hu/hirek/143/munkajogaink

Emellett korlátozott példányszámban nyomtatott formában is kérhető a BDSZ központjában – ezt érdemes kihasználni, mert a zsebkönyv valóban mindig kéznél lehet, ha kérdésed van.

Tudj meg többet a jogaidról, és használd ki a szakszervezeti tagságod előnyeit – egy jól informált munkavállalót nem lehet könnyen félrevezetni!

Mi minden van benne?

A kiadvány 14 fejezetben, több mint 110 oldalon keresztül vezet végig az olvasót a munkajog útvesztőjén – az első munkaszerződéstől a felmondáson át a kollektív szerződésekre:

- Alapfogalmak és alapjogok: érthetően és lényegre törően
- Munkaszerződés tartalma, módosítása és teljesítése: mikor mit kérhet a főnök, és mit kell vállalnod
- Munkaidő és pihenőidő: a kötelező pihenők, szabadságok és túlórák rendje
- Bérezés: bérpótlékok, éjszakai műszak, minimálbér, bérlevonás
- Felmondás és megszüntetés: mikor, hogyan, milyen feltételekkel ér véget a munkaviszony
- Atypikus foglalkoztatás: határozott idő, távmunka, egyszerűsített foglalkoztatás
- Kárfelelősség: ki, mikor és milyen esetben tartozik felelősséggel
- Külön fejezet a fiatal munkavállalókról és a munkaerő-kölcsönzésről

És végül: érdekvédelem, szakszervezet, üzemi tanács, kollektív szerződés – az a tudás, ami miatt nem vagy egyedül a munkahe-lyeden!

A „Munkajogaink” zsebkönyv nem csupán információt ad, hanem biztonságot is nyújt: ha tisztában vagy a jogaiddal, magabiztosabban mozogsz a munka világában – legyen szó kezdő munkavállalóról vagy tapasztalt dolgozóról.

Magyarországi bányászati múzeumok XIII.

Oroszlányi Bányászati Múzeum

Ismét egy olyan kiállítóhely, amelyet néhány mondatban szinte lehetetlen bemutatni. Oroszlányban az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület kezdeményezésére és az Oroszlányi Szénbányák Vállalat támogatásával a szénbányászat megindulásának negyvenedik évfordulóján, 1979-ben nyílt meg az egykori XVI. aknán, a város központi részén, az úgynevezett Alsótelepen az Oroszlányi Bányászati Múzeum. A múzeumot az Országos Műemléki Felügyelőség 1980-ban a 3310/1980. határozatával műemlékké nyilvánította.

A kiállítóhely néhány év elteltével az igényeket nem tudta kielégíteni, és a város fejlődésének is akadályt jelentett. Időközben a mintegy 2x3,5 méter alapterületű, 14 méter magas aknatornyot és az aknagépet leszerelték és elszállították a Borsod megyei Bódvarákó melletti, barlangjairól nevezetes esztramosi kőbányába. Emiatt 2005-ben az oroszlányi XVI-os akna műemléki védelmét a NKÖM megszüntette.

A várostól déli irányban, a majki remeteség szomszédságában elhelyezkedő 230 méter mély XX-as aknát 1951-ben kezdték kialakítani, 1953-tól üzemelt. Eredetileg Tatabányához tartozott, 1957-ben lett önálló üzem. Két évre rá már több mint évi kétnmillió tonna szenet termelt az akna.

Az aknatorny felállításáról a Magyar Nemzet 1958. május 21-i száma így számol be: „Helyére emelték Oroszlányban Komárom megye legmagasabb aknatornyát Az I-es számú Gépszerelő Vállalat dolgozói kedd délben egy darabban a helyére emelték az oroszlányi XX-as akna új szállítógép-tornyát. Garán Nándor technikus újítása alapján a vasszerkezetet a földön előre összeállították. Ezzel megtakarították az állványozás és a magasban történő szerelés



Az Oroszlányi Bányász Nyugdíjas Szakszervezet tagjai 2025. tavaszán az Oroszlányi Bányászati Múzeumban látták vendégül a brenbergbányai barátait.

veszélyes munkáját. Az új módszerrel feleannyi dolgozó egy hónappal hamarabb készítette el a tornyot. Az oroszlányi, tatabányai és a dorogi szénmedencében ez a legmagasabb és legnehezebb aknatorny.”

Az akna 2000-ben fejezte be működését. A bánya bezárásakor a helyi szakemberek már eleve úgy készültek, hogy a bányászati múzeumot ide költöztetik át régi helyéről. A kiállítóhely kialakítása során meghagyták eredeti állapotában a XX-as akna létesítményeit, az aknagépházat, a szállítóaknát, a csillefeladó állomást és a csillepályákat, és ezek mellett kialakítottak egy földalatti bemutatóhelyet is. A bányauzem egykori üzemi épületeiben és helyiségeiben (az irodákban, a felolvasóban kiállításon mutatják be az oroszlányi bányászat történetét. Látható itt többek között a már említett, a leszállóbárcákat (márkákat) őrző tábla is, valamint a korabeli távközlő berendezések eredeti állapotban megőrzött darabjai. A múzeum érdekessége a megmaradt, kisvasúti sínekkel kialakított csillepálya, amelyen a látogatók – köszönhetően a múzeumban dolgozó szakemberek áldozatos munkájának – a bányamozdonyal vontatott, a munkások szállítására szolgáló személykocsikban (úgynevezett „népesekben”) is utazhatnak, amellyel több mint 1 km-es vonalon járhatják be a bányatelep területét.

2018-ban több mint háromezren utaztak a kisvonaton, a látogatók részére ez az egyik legnagyobb élmény. A kiállítóhely 3 fő objektuma köré csoportosul a 3 részre tagolóó kiállítás.

A bejáratról balra fekvő üzemi épület falánál emlékhely fogadja a látogatót. Az itt található táblák emlékeztetnek a bányamunka veszélyeire, s a föld alatt életüket vesztett bányászokra. Az épületbe lépve az első kiállítási egységen haladhatunk végig, amely az 1937-ben megindult oroszlányi szénbányászat történetéről ad áttekintést. Itt nézhetők meg a Vértes hegységre jellemző ásványok, a geológusok és bányamérők eszközei, illetve műszerei. Bányász szerszámok, munka- és diszruhák, az 1945-ben alakult - s a bányásztelepülésekre olyannyira jellemző – fúvószemekar relikviái. Az eredeti diszpécserközpont, illetve a bányamesteri iroda berendezését is őrzi az épület. A bányauzem, azaz a XX. akna területén kialakított múzeumban szinte minden tárgy eredeti. Ezért a szabadtéren, vagy a mintabányában kiállított tárgyak közül nagyon kevés van, amit nem szabad megfogni.

A múzeum különlegessége a ma is működő hírközlési rendszer, amelyen keresztül a múzeum területén 6 állomás érhető el.

Az egykori XX. akna 29,6 méter magas tornya eredeti állapotában megtekinthető. Az aljában a látogatók – egyedülként az országban – megismerhetik az aknatornyoknak azt a szintjét, ahová a kas kifut a felszínre és ahol a csillékét kézi erővel, nehéz fizikai munkával a továbbításukra szolgáló sínekhez mozgatták. Láthatóak és bejárhatóak a fogadószinthez csatlakozó szerkezetek, berendezések, a torony alatt álló két emelet magas, hatvanas éveket idéző aknaházban megmaradt azok a csillepályák, a sínek is, amiken a szállítóeszközöket üresen és megtöltve mozgatták.

Az alsó szint megtekintése után a vállalkozó kedvűek felkapaszkodhatnak az aknatorny legfelső szintjére is. A Tatabánya feletti Kőhegyen álló, egykori aknatornyból kialakított Ranziger-kilátó mellett ez hazánk másik olyan aknatornya, ahová a látogatók felmehetnek. A torony mellett megtekinthető továbbá az aknagépház, melyben a mai napig megőrződtek a gépek, az aknakötél feltekercselésére szolgáló dobok és az irányító-vezérlő állás berendezései.

Az oroszlányi aknatorny különlegessége a ferde táмок igen nagy terpesztése: ezek az aknaházhoz csatlakozó épület falai mellett futnak le a földbe, a széles terpesztésnek ez az oka. Az aknaház másik oldalához nyitott szín csatlakozik, itt futnak a csillepályák sinjei.



BEKÜLDÖTT FOTÓK

Az Oroszlányi Bányászati Múzeum napjainkra az egyik legnagyobb és a bányászatot legszélesebb körben bemutató múzeummá fejlődött. Olyan új látványosságok kerültek kialakításra, amelyek a modern kor elvárásainak és igényeinek is megfelelnek, mint például a gyerekek és felnőttek által is igen kedvelt szabadulószoa. 2019-ben az Önkormányzat és a múzeum közös pályázaton több mint 250 millió forintot nyert el fejlesztésre. Az elnyert összeg jelentős részét infrastrukturális fejlesztésekre fordították, körülbelül százmillió forintból pedig látványfejlesztésekre került sor. A fejlesztés során elkészült egy olyan kas is, amiben a látogatók érezhetik azokat a hatásokat, amelyeket a föld alá szálláskor érezhettek a bányászok.

A fejlesztést a közelben lévő, nevezetesen a majki Kamalduli-remeteséggel együtt végzik el, ami jó példa lehet más hasonló fejlesztések számára. A Vértes Kapuja programba illeszkedve a természeti környezet, a Vértes erdői, a történeti emlékek, azaz a Kamalduli-remeteség, és az ipartörténet, azaz a bányászati múzeum kapcsolódását kívánják létrehozni. A fejlesztés során kiemelt figyelmet kapnak a hagyományos természetjárás résztvevői, a gyalogos-, kerékpáros, és a lovasturizmus hívei. Ez utóbbiak érdekében még loistálló is épül az új látogatóközpontban.

A múzeum korábban a soproni Központi Bányászati Múzeum kiállítóhelye volt, mára azonban üzemeltetését átvette az oroszlányi önkormányzat.

Mednyánszky Miklós

(A múzeumról bővebb információ a banyaszatimuzeum.hu oldalon olvasható – a szerk.)

Száz éve írták Aki bírja, az marja

„Nem az a fontos, kinek van igaza, hanem az a fontos, ki az erősebb.” Ez körülbelül ma a munkaadók álláspontja, tekintet nélkül arra, hogy az illető bánya- vagy más ipart folytat. Nem is csinálnak ebből titkot, hanem ott, ahol erre mód és alkalom van, igyekeznek ezt meg is valósítani. A „termelési költségeket redukálni kell”, ez a jelszó, és ezeket a költségeket úgy gondolják a legegyszerűbben redukálni, ha a munkás keresetét szállítják le. Azt tekintik főtételnek, az áru előállításánál azt számítják, hogy mennyi százalékot tesz ki a munkabér és ezt összehasonlítják a békebeli aránnyal. Ritkábban tesznek ilyen összehasonlításokat az egyéb költségekre vonatkozólag és bár ezek a számítások a legbizalmasabban kezeltetnek, az az érzésünk, hogy ha az igazgatási költségeket összehasonlítanánk, úgy bizonyára az arány sokkal kedvezőtlenebb volna és elmenne a kedvük mindig a munkabér magasságát firtatni.

Nincsenek tekintettel arra, hogy a munkás a jelenlegi béréből nem tud megélni, nem veszik figyelembe, hogy az éveken át folytatott rossz táplálkozás következtében a munkás munkaereje és ezzel egyedüli teljesítőképesége lényegesen csökkent, nem veszik figyelembe azt, hogy ott, ahol fizikai munkát kell elvégezni, mint a bányaiparban, ott a táplálkozás mily fontos tényező. Azt kívánják, hogy ez a rosszul táplált és testileg teljesen legyöngült munkás ugyanannyit teljesítsen, mint amennyit békeidőben teljesíteni tudott. Nem veszik tekintetbe, hogy ha a munkás egész hetet dolgozik, akkor sem képes megkeresni azt, ami csak a tűrhető megélhetéshez is szükséges, hát, hogy tudná ezt előteremteni abból a heti 2–3 napi keresetből! A munkaadók itt akarnak megtakarításokat eszközölni, és miután úgy vélik, hogy a munkás ellenálló képessége most gyöngébb, megkísérelnek sok olyan dolgot keresztülvinni, amit talán jobb gazdasági viszonyok idején meg sem mertek volna kísérelni.

Számtalanszor rámutattunk arra, hogy a munkás nálunk a munkabéréből sokkal kevesebb élelmiszert tud venni, mint például külföldön. Hol vagyunk mi attól, mint például csak a román területen dolgozó munkások, akiknek a megélhetése legalább 40%-kal olcsóbb, mint nálunk. Mennyivel könnyebben tudnak azok boldogulni keresetükből, mint a magyar munkások.

Nem akarjuk a nyugdíjasok nyomorát lefesteni, meg se kíséreljük ezt azért, mert ennek a nyomornak a leírására nem elegendő egy pár sor, hanem köteteket lehetne írni arról a rettenetes sorsról, amibe ezek a munkások jutottak. Az ő munkájuk járult hozzá nagy mértékben, hogy a vállalatok nagyok és hatalmasok let-

tek, ők hagyták ott az egészségüket és most az életük alkonyán szomorúan „élvezik” a szanálás áldásait. Sem velük, sem pedig a dolgozókkal nem törődik senki. Törvényt csináltak az állatvédelemről, sőt a nemzetgyűlés legutolsó ülésén sürgősen letárgyalta a vadállomány védelméről szóló törvényt, csak egyedül a legértékesebb nemzeti vagyonról, az ember védelméről nem történik gondoskodás. Itt szabad a verseny, aki erősebb, az keresztülviszi akaratát és sohasem kérdezik, hogy igaza van-e, minthogy mindig annak van igaza, aki erősebb.

A munkáltatók úgy vélik, hogy ma a munkásság gyöngébb. Föl kell őket világosítani arról, hogy ez nem igaz és épp ezekben az időkben, amikor a munkással szemben megindul a munkáltatók offenzívája, oda kell állítani a munkások erejét, a munkásság szervezetségét és ezzel kell megvédeni azt, amit keservesen kivívtunk magunknak.

Rossz példát adnak a munkaadók eljárásukkal. Volt idő, mégpedig nem is olyan régen, amikor ismételten hangoztatták a kölcsönös megértésnek a szükségességét és hivatkoztak a munkásságnak józan belátására, hivatkoztak arra a közös érdekre, amely egyformán érdeke a munkásoknak és a munkáltatóknak és a munkástól pótműszakot, többletermelést és sok egyebet kértek, amikor a konjunktúra jó volt. A munkásság minden egyes alkalommal objektíve foglalkozott az egyes fölmerülő kérdésekkel és állásfoglalása nagy mértékben hozzájárult ahhoz, hogy a bányák termelésében nagyobb arányú üzemzavar nem fordult elő. A munkások számítottak arra, hogy ha a viszonyok megrosszabbodnának, akkor a munkáltató ugyanilyen belátó álláspontot fog elfoglalni. Most láthatják a munkások, főképpen azok, akik a tőke és a munkás közt való harmóniát prédikálják, hogy mennyit ér ez. A munkáltató ma kíméletlenül, üzleti érdekeit szem előtt tartva, dobja ki az utcára tucatjával a nála megöregedett munkásokat, nem veszi tekintetbe az illetők aggkorát, gyermekeinek a számát, sőt gúnyosan odavágja, hogy az államnak kötelessége, hogy róluk gondoskodjék. Jó lesz ezt megjegyezni arra az időre, amikor majd a viszonyok megváltoznak és a munkáltatók megint a munkások belátására apellálnak.

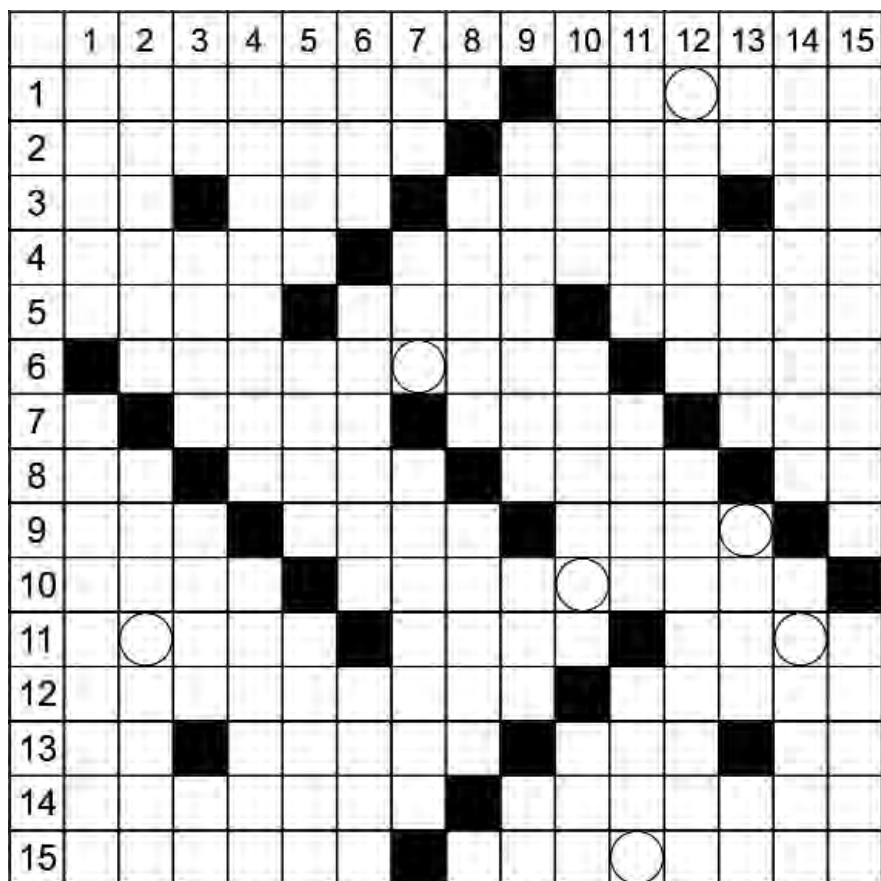
Ezt értse meg minden munkás és vegyen példát abból a nagy küzdelemből, amit most szándékoznak az angol bányamunkások fölvenni, pedig ott is rosszak a viszonyok, több százezer a munkanélküliek száma, mégis odaállnak és követelik a munkaidő leszállítását és a bérek fölemelését.

A munkásság helyzetének megjavítását csak önmagától várhatja és ezt az erőt csak a szervezetség biztosíthatja neki.

(Bányamunkás, 1925. július 16)

Az archívumból gyűjtötte: Hátori István Péter

ÉPÍTŐANYAG



Ha helyesen tölti ki az ábrát és a körökbe írt betűket sorban összeolvassa, egy olyan ásvány nevét kapja megfejtésül, amelyet az építőiparban sokoldalúan használhatnak fel.

A márciusi rejtvenypályázat

A márciusi rejtvenyünk helyes megfejtését még nem tesszük közzé, ugyanis - reményeink szerint a késői megjelenés okán csak egy helyes megfejtés érkezett, így várjuk a további megfejtéseket. Az eddigi egyetlen helyes megfejtést beküldőnek a nyereményt postán küldjük el.

Változás a megfejtés lehetséges beküldési módjában

A postai beküldés mellett ezen rejtvenytől kezdődően a helyes megfejtéseket a foszerkeszto.bdsz@gmail.com e-mail címen is fogadjuk, amely elektronikus levélben kérjük feltüntetni a beküldő teljes nevét és a postai elérhetőséget is.

VÍZSZINTES

1. Térrácsos szerkezetű anyag - ékszerartó. 2. Dűledező, omladozó - aminek hozzá nem illő párja van. 3. Zsemlemorzsa! - román terepjáró autó - indiai város - kettős betű. 4. Szalagcsokor - ez a folyamat egy bioelektromos jelenség. 5. Kevert szín - holland „sajtváros” - ... Zetkin; nőjogi harcos volt. 6. Község Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyében - írószer. 7. ... bye, Lenin!; német vigjáték - káosz - nitrogén, alumínium vegyjele. 8. Az egyik vércsoport - ...-effektus; bőrhátas - mátrai csúcs - kissé ripacs! 9. In medias ...; a dolgok közepébe vágva - óir rovasírás - ...-pirul; szégyenkezik. 10. ...lap; újság - kézművés-ség. 11. Aba ...; nádor volt - enni ad - lengyel város Bydgoszcztól délre. 12. Sütni való kisdísznő, tájszóval - Szabó ...; író volt. 13. Kés része - dombormű ér-mén - angolna, németül - Korfu része! 14. Elszenvedt sértés - a lényegét pontosan tükröző. 15. Illatos vi-rágú dísz- és gyógynövény - bánya része.

FÜGGŐLEGES

1. Moszkvai erőd - háziállatok járványos megbetegedése. 2. ... Rolland; Nobel-díjas francia író volt. helyére rakás. 3. Izmosodni kezd! - öntözőcső - csillag, angolul - a tetejére. 4. Régi magnó jelzője - előbb-utóbb. 5. ... Lőrinc; magyar nemes, Luxemburgi Zsigmond király kalandos életű lovagja volt - ... Ono; japán énekesnő. gyomor rossz álla-pota. 6. Igen, szlovákul - ezt megelőzőleg történt - tér-ség, angolul. 7. Levéltávirat, röviden - mesterséges nyelv - energiaforrás. 8. Kisfiú, németül - kotorászik. 9. ... pohár; fürdőszobai kellék - magnetofon felvő-gombjának felirata - latin kettős betű. 10. Korábbi olimpi-kon kézilabdázó (Ambrus) - durvább, kártolt gyapjúsövet - játék: ..., király, katonát! 11. Maszk - barát, cimborá - Aletta van der ...; Apáczai Csere János felesége volt. 12. Felhőtlen, tiszta - Dvorák operája. 13. Belül sima! - francia város - tűznyelv - világkupa, röviden. 14. Minősíté-si írat állami alkalmazottakról - sárga szőrű magyar lófajta. 15. Bútor része - üzemanyag, bizalmasan.



BÁNYAMUNKÁS

A BÁNYA-, ENERGIA-
ÉS IPARI DOLGOZÓK
SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Alapító: Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete
Felelős kiadó: Telekes Gábor BDSZ elnök,
Főszerkesztő: Tóth Andrea Terézia
Szerkesztőség: 1068 Budapest VI. Városligeti fasor 46-48.
Telefon: +36 1 322-1226,
E-mail: bdsz@banyasz.hu, foszerkeszto.bdsz@gmail.com
A lap online is olvasható a www.banyasz.hu honlapon.
Kiadja a BDSZ és Böcz Sándor e.v.
Nyomdai előállítás: Böcz Nyomda, 7100 Szekszárd, Sió u. 2.
ISSN 0133-6630

HIRDETÉS



2025-BEN ELINDULT A PANNÓNIA AKADÉMIA

A Pannónia Akadémia első előadására február 20-án került sor, témája „Az érzelmi intelligencia szerepe a személyes érvényesülésben” volt. Az előadásról videó felvétel is elérhető a Pannónia youtube csatornáján: <https://youtu.be/jxatpyzSZ8Y>

A második alkalom május 8-án volt, melynek témái az alábbiak:

- Hogyan működik valójában a nyugdíjrendszer?
- Milyen tévhitiek élnek a köztudatban?
- Mire számíthat a mai aktív generáció?

Az év további részében, legközelebb szeptemberben is sok-sok izgalmas és aktuális témával készülünk, mint például:

- Pénzügyi tervezés, válságálló befektetések
- Nyugdíjtervezés és hosszú távú pénzügyi biztonság
- Hosszú élettartam (longevity) és jólét (well-being)

Várunk szeretettel a következő előadásokon!
Kövessd a Pannónia Facebook oldalát,
hogy ne maradj le róla!

A PANNÓNIAÁNÁL AZ IDÉN SEM A SZERENCSEN MÚLIK!

Az egyre népszerűbb Szakíts nagyot! belépési és WIN-WIN taghozó akcióinkat idén sem bíztuk a véletlenre. 2024-ben 100-nál több új belépő és közel 70 ajánló tag örülhetett az egyéni számláján jóváírt garantált ajándékának, mellyel tovább gyarapította megtakarítását és még az adójóváírásába is beleszámított. 2025. február 1-vel újra indult a lehetőség: minden új belépő és tag-ajánló garantált ajándékban részesül.* Ne maradj le róla és hívd fel barátaid, családtagjaid figyelmét is a Pannónia akcióira.

TALÁLKOZZUNK 2025-BEN IS!

Május 1-jén a Városligetben leptük meg jelenlegi Tagjainkat és családtagjaikat akciókkal, szóróajándékainkkal. A Pannónia standjától senki nem távozott üres kézzel.

HOL TALÁLKOZHATUNK MÉG?

2025. június 21. MVM Mátra Energia Zrt. Energia Napján, Gyöngyösön
2025. július 4-5-6. VOTT-on, Pécsen
2025. augusztus 23. EVDSZ Családi napon, Pachán
2025. szeptember 6. Bányásznapok, Visonta, Oroszlány
2025. szeptember 13. EMÁSZ Szakszervezet Családi nap, Miskolc

Keressétek a Pannónia Nyugdíjpénztár standját a rendezvényeken!
Ajándékokért és programokért hívjátok a Pannóniát!
Örömmel teszünk eleget minden kedves meghívásnak!

ELÉRHETŐ A DÁP E-ALÁÍRÁS SZOLGÁLTATÁSA

Szeretnénk felhívni Tagjaink figyelmét arra, hogy a Digitális Állampolgárság Program (DÁP) alkalmazásában már elérhető az eAláírás szolgáltatás. Az applikációban történő regisztrációt követően már elektronikusan is aláírható a pénztári dokumentumok nagy része, melyek hitelesítés után az epapir@pannonianyp.hu e-mail címen keresztül küldhetők be a Pénztárba. A jövőben egyre bővülő palettán fogjuk bevezetni és alkalmazni az ehhez kapcsolható szolgáltatásokat (portfólió váltás, tagi kölcsön igénylés, kifizetési szolgáltatások stb.) Az Ügyfélkapu+ regisztrációval ez a szolgáltatás nem érhető el, ezért kérjük Tagjainkat, amennyiben nem rendelkeznek DÁP regisztrációval, a nyomtatványaikat továbbra is kézi aláírással, postai úton küldjék részünkre.



Tájékoztató honlapunkon aktuális akcióinkról, és kövessd a Pannóniát a közösségi média csatornáinkon is.

*A tájékoztató nem teljeskörű, az akciók feltételeit megtalálja a www.nyugdijnekem.hu/akcio oldalon.